

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec. Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Danica Dolinšek, Marjan Drobne, Margit Juteršek, Janko Kos, Cveta Mikuš, Darko Naraglav, Dani Pfeifer, Dora Radišek, Inge Sovinc, Marjan Turičnik, Forto Turk.

Odgovorni urednik: Janez Kroflič

Vodja dopisništva in tajnica: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar

Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon: 711-433, 711-451

Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP VEČER Maribor
Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je Savinjski občan oproščen temeljnega davka na promet proizvodov.

Še je čas za pridobitev štipendije

Dijaki in študentje, ki niso presegli 431.720.— dinarjev dohodka na družinskega člana v letu 1988, še lahko pridobijo za šolsko leto 1989/90 štipendijo iz združenih sredstev, in sicer tako da na SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE ŽALEC, Cesta na Lavo 1, predložijo naslednje dokumente:

- izpolnjeno vlogo za štipendijo (Obr. SPN — 1, ki ga dobe v knjigarnah);
- fotokopijo zadnjega šolskega spričevala ali potrdilo o opravljenih izpitih;
- potrdilo o vpisu v šolo oz. frekvencijsko potrdilo (lahko naknadno);
- potrdilo o premoženjskem stanju;
- izjave delovnih organizacij, da ste pri njih zaposlili za kadrovske štipendije, vendar vam ta ni bila podeljena (lahko naknadno);
- izjavo, da ne prejimate kadrovske štipendije (podpišete na Skupnosti za zaposlovanje — za štipendiste, ki še niso dopolnili 18 let, podpišete izjavo starši ali skrbniki).

Zadnji rok za vložitev vloge za pridobitev štipendije iz združenih sredstev za šolsko leto 1989/90 (čiste štipendije in razlike h kadrovske štipendiji) je TOREK 5. SEPTEMBRA 1989.

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1989

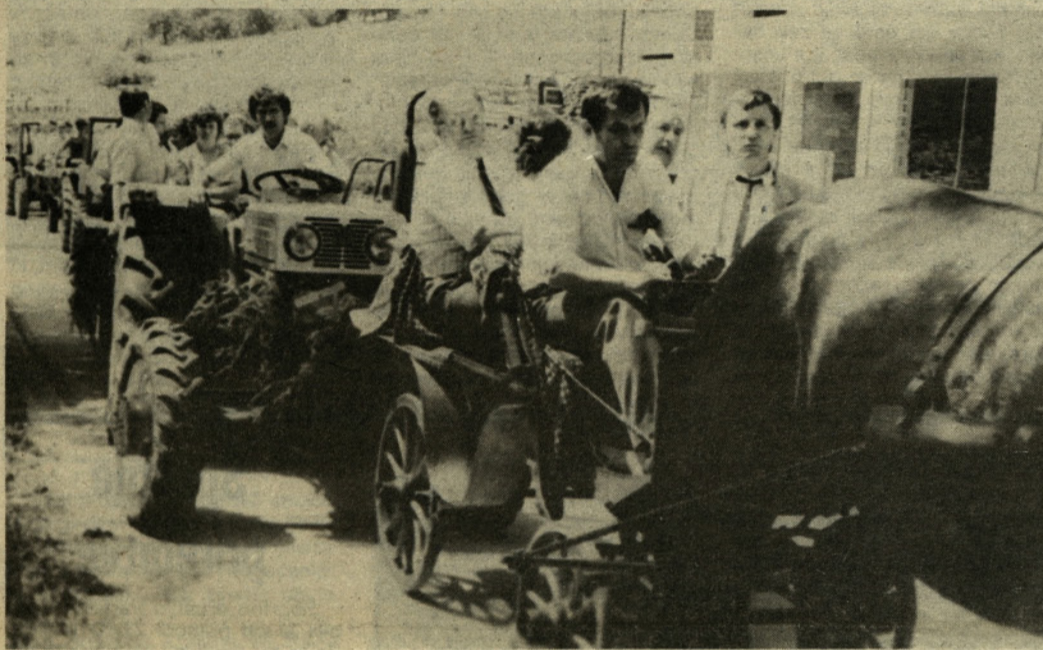

1119890767.7

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto XII
Številka VII
Julij 1989

Praznovali smo v Galiciji

Hvala za prisrčen sprejem

Na zborovanju govoril predsednik predsedstva Janez Stanovnik

»Gostiteljem praznovanja občinskega praznika — krajanom, krajevni skupnosti in družbenopolitičnim organizacijam, organizacijam in društvom se zahvaljujem za uspešno opravljen program in prisrčen sprejem delegatov občinske skupščine,« je na svečani seji dejal predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik. Besede zahvale in priznanja za prisrčen sprejem je bilo slišati in vsakem koraku. Po podelitvi priznanj je predsednik občinske konference SZDL Milan Zupanc predlagal delegatom občinske skupščine, da naj bi bilo praznovanje občinskega praznika naslednje leto v

krajevni skupnosti Braslovče. Predlog so delegati soglasno sprejeli. Na popoldanskem zborovanju je govoril predsednik predsedstva SRS Janez Stanovnik, povzetek objavljamo na drugi strani.

Že rano zjutraj je Mladinski pihalni orkester iz Žalca z budnico naznanjal svečan dogodek in vabil v Galicijo. Številne goste in delegate občinske skupščine so pozdravljali slavaloki, mlaji, manjkala pa ni tudi dobrodošlica domačinov s šopkom. Po pozdravu najmlajših je predsednik občinske skupščine govoril o sedanjih gospodarskih in družbenih razmerah v občini. Pri tem je poudaril, da so premiki pozitivni, bistvenih sprememb pa seveda ni mo-

goče pričakovati čez noč. Zahteval je takojšnjo posodobitev ceste Celje—Ljubljana saj sedanja zavira hitrejši razvoj regije in občine.

Predsednik sveta krajevnih skupnosti Galicija Viktor Furman je najprej predstavil Galicijo, nato pa se zahvalil za pomembne pridobitve, med katerimi naj omenimo večnamenski dom, gasilski dom v Zavrhu, posodobljene ceste in pločnik.

Po seji občinske skupščine so gostitelji na vozovih popeljali goste v Zavrhu, harmonikarji pa so poskrbeli za dobro razpoloženje. Popoldanski del se je pričel z zborom krajanov, zbranim pa je govoril predsednik predsedstva SRS Janez Stanovnik.

ravnati racionalno. Predlog, ki so ga ponudili, da bi prešolali učence v osnovno šolo Prebold, za to pa zagotovili prevoz, bo slej ko prej imel svojo realno osnovo. Zanimiva pa je bila ugotovitev, na katero so opozorili člani sveta za vzgojo in izobraževanje pri občinski konferenci SZDL, da je neskladen prostorski in poselitveni razvoj povzročil težave ne samo v krajevni skupnosti Trnava, ampak tudi v drugih krajih, kjer število otrok nenehno upada. Povečuje pa se v občinskem centru, kjer pa število otrok že zdavnaj presega zmogljivosti šole. In sedaj, ko razpravljamo o razvoju občine do leta 2000, je razprava o tem problemu aktualna in nujna. jk

Srečanje vaščanov

V nedeljo, 20. avgusta bo na igrišču v Matkah srečanje vaščanov. Na prireditve so vabljeni vsi stanujoči v Matkah, pa tudi tisti, ki so iz različnih razlogov odšli v svet. Vzporedno s srečanjem bo potekal prikaz starih kmečkih opravil, pripravljajo pa tudi razstavo cvetja in ročnih del. Predstaviti želijo tudi kovaške in suhorobne izdelke, različna orodja in podobno, kar bodo na ogled postavili že dan prej, to je v soboto. Samo prireditve bodo popestrili še s kulturnim programom, v katerem boste lahko, seveda če boste želeli, sodelovali tudi sami ali pa kar cela vaša družina.

Informacije dobite pri Ivanu Lebru, Vilmi Jeromel, Zdravku Zagoteni in Marjanu Golavšku, kjer se lahko do 10. avgusta tudi prijavite.

Prireditelji vabijo sovaščane, da sodelujejo, saj bo tako 20. avgust v Matkah še zabavnejši!

Petra Dežnikar

Kosci in grabljice!

Gasilsko društvo Gornja vas pri Preboldu praznuje letos 70-letnico svojega delovanja. Tako kot že vrsto let pa bodo združili svoj jubilej s tradicionalno etnografsko — turistično prireditvijo: »Tekmovanje koscev in grabljic«, ki je letos enajsto po vrsti. Z njimi ohranjajo spomin na čase pred drugo vojno, ko so društva kmečkih fantov in deklet širom naše doline organizirala takšna in podobna tekmovanja in tudi s temi prireditvami krepila narodno zavest.

Že dopoldan v nedeljo, 6. avgusta, pripravljajo svečano sejo gasilskega društva in gasilsko paradu. Njihova tradicionalna prireditve pa se bo pričela ob 15. uri popoldan. Za veselo razpoloženje bo skrbel ansambel Vinka Cverleta, prireditve in zabavo pa bo vodil in povezoval Boris Kopitar. Če bo vreme organizatorjem naklonjeno, potem lahko pričakujemo resnično enkratno prireditev — pravi kmečki praznik.

D. Naraglav

Srebrna plaketa Libojčanom

Godba rudarjev in keramikov Svobode Liboje je sodelovala na republiškem tekmovanju, ki je bilo tokrat v Mengšu. Pod vodstvom dirigenta Janoša Rasiewitza so libojški godbeniki osvojili srebrno plaketo v drugi težavnostni skupini, kar je lep uspeh in priznanje orkestru za marljivo in vztrajno delo.

Republiška konferenca SZDL Slovenije je na 5. seji, 27. junija 1989 obravnavala in sprejela naslednje besedilo:

TEMELJNA LISTINA SLOVENIJE 1989

Slovenci, Italijani, Madžari in drugi državljani Socialistične republike Slovenije, podpisniki te listine, izjavljamo in sporočamo, da:

1. Hočemo živeti v demokratični državi suverena slovenskega naroda in vseh državljanov Slovenije, utemeljeni na človekovih pravicah in državljanjskih svoboščinah. V njej si zagotovimo: vladavino dela, prava in samostojnost civilne družbe; svobodno združevanje in politični pluralizem; demokratične volitve; enakopravnost vseh manjšin; svobodo vseh oblik z naravnimi omejitvami uravnovešenega gospodarskega razvoja; povezanost z Evropo in s svetom.
2. Živeli bomo samo v taki Jugoslaviji, v kateri bo zagotovljena suverenost ter trajna in neodtujljiva pravica do samoodločbe narodov, enakopravnost vseh narodnosti in manjšin, ki bo spoštovala in varovala različnost vseh, kjer bomo življenjsko pomembne skupne zadeve urejali po načelu soglasja, in samo v takem samoupravnem socializmu, kjer bodo zahteve te listine v celoti upošteevane.
3. Nočemo živeti v takšni državni skupnosti, kjer ni zagotovljeno spoštovanje ustave in zakonov in s tem človekovih in narodnostnih pravic, kjer bi bili podvrženi političnemu monopolu ali nacionalni nadvladi, gospodarskemu izkoriščanju ali drugim vsiljenim oblikam političnega, gospodarskega in kulturnega življenja.

S svojimi podpisi se predlagatelji in podpisniki te listine zavezujejo, da bomo vztrajali pri njenih načelih. Obvezujemo vse v Socialistični republiki Sloveniji, ki jim je podeljena legalna moč, da pri ustavnih reformah ter pri vsem političnem delovanju v Sloveniji in v SFR Jugoslaviji uveljavijo to skupno ljudsko voljo.

Ljubljana, 27. junij 1989

SZDL Slovenije

Kje jo lahko podpisujete?

Verjetno med vami ni nikogar, ki o Temeljni listini Slovenije 1989 ne bi vedel ničesar.

O njenem pomenu in vsebini so podrobneje obveščala sredstva javnega informiranja. Danes Temeljno listino Slovenije 89 objavljamo tudi v našem časopisu.

Aktivno zbiranje podpisov Temeljne listine Slovenije 89 vodijo vse krajevne skupnosti in krajevne organizacije SZDL, listino lahko podpišete tudi v nekaterih trgovinah, poštah naše občine. V organizacijah združenega dela, ustanovah pa akcijo vodi sindikat.

S Temeljno listino želimo povedati, kako si zamišljamo oziroma kakšno življenje imeti želimo in kakšno naj bo urejanje družbenih zadev v SR Sloveniji in SFR Jugoslaviji, zato je vredno, da listino dobro preberete in se odločite, ste za podpis ali ne.

Člani ZSS bodo po svojem osebnem prepričanju lahko podpisali Temeljno listino Slovenije 1989 v osnovnih organizacijah zveze sindikata v podjetjih in ustanovah. Posebej je tre-

ba paziti, da je ne boste podpisovali dvakrat.

Samo Temeljno listino Slovenije 1989 se bo podpisovalo v organizacijah združenega dela, ter na že omenjenih mestih po krajevni skupnosti, trgovinah, pošti, knjižnici Žalec do 15. 8. 1989. Po tem roku pa lahko Temeljno listino podpisujete samo na sedežu krajevnih skupnosti in sicer takrat, ko so na vaši krajevni skupnosti uradne ure. Listina se bo podpisovala do poznih jesenskih dni letošnjega leta.

Vsi podpisniki temeljne listine smo verjetno enotnega mnenja, da si želimo vsi živeti v takšni Sloveniji in Jugoslaviji, v kateri bo zagotovljena suverenost ter trajna pravica do samoodločbe narodov vseh narodnosti in manjšin, ki bo spoštovala in varovala različnost vseh, kjer bo življenjska skupnost urejena po načelu soglasja. S podpisom te listine bomo dokazali, v kakšni domovini si želimo živeti in da vztrajamo na skupni poti slovenskega naroda.

Spoštovane občanke in občani, tisti, ki zaradi takšnih ali drugačnih težav niste uspeli podpisati Temeljne listine Slovenije 89, vam želimo zadevo olajšati. Predlagamo, da spodnji del izpolnite, odrežete, ter ga posredujete vaši krajevni skupnosti, ali OK SZDL Žalec, v kateri živite najkasneje do 15. 8. 1989.

Ime in priimek

naslov

podpis

1.

2.

3.

S tem podpisujete Temeljno listino Slovenije 1989.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Poslovalnica Žalec

POJDIITE Z NAMI:

● TULLN — 2. 9. 1989

● FIRENZE — 3 dni

● RIMINI—BENETKE — 3 dni

● ISCHIA—CAPRI — 6 dni

● OKTOBERFEST—MÜNCHEN

● OTOK ELBA — 5 dni

complete
tourist
service

Telefon:
(063) 714-155

PRAZNOVALI SMO V GALICIJI

Iz govora Janeza Stanovnika

Drage občanke, dragi občani Savinjske doline in Galicije, predvsem bi se vam želel zahvaliti za vaše povabilo, da ob vašem občinskem prazniku spregovorim in ker ste me povabili, da spregovorim ob občinskem prazniku, ste seveda vedeli, čemu se izpostavljate, da bom pač govoril o politiki. O čem drugem naj bi danes govoril v tej funkciji, ki jo zavzemam, vam pa obljubim, da ne bom govoril o tisti politiki, pa bodisi v cirilici ali latinici, ki se danes v časopisih vleče kot obrekovanje, laž, blatenje, ampak vam bom govoril o svetlejših straneh politike in tudi trajnejših in zgodovinsko pomembnejših straneh politike. Vi tu iz Savinjske doline pripadate tistemu delu slovenskega naroda, ki je pred 120 leti, v tabornem gibanju na ogromnem narodnem zboru postavil enega od temeljnih kamnov slovenske novejšje zgodovine. Danes se nahajamo zopet na slisnem križpotju, pred kakršnim so se naši očetje in dedje nahajali v tistih ključnih časih žalskega tabora. Mi te dni podpisujemo temeljno listino Slovenija 89. Zakaj ta plebiscit? Zato, ker zopet živimo prelomna leta in prelomne čase.

In v teh in takih časih in dneh je potrebno vedeti, zakaj slovenski narod stoji, zakaj se slovenski narod bori, kaj slovenski narod hoče in kam slovenski narod gre.

Kaj torej slovenski narod hoče? Slovenski narod hoče suvereno, svobodno, demokratično lastno državo. Ta slovenska država pa mora biti zasnovana na edinem, čvrstem temelju in temelj so ljudje sami s svojimi pravicami človeka in s svoboščinami državljanca. To je tisti trdni kamen, na katerem stoji celotna zgradba. Mi smo gradili in izgradili našo svobodno domovino v osvobodilni borbi. Takrat je bila puška tista, ki je gradila legitimnost oblasti. Kar dve generaciji sta se rodili in živeli od konca vojne do današnjih dni. Zaradi tega je v današnjih dneh možno graditi legitimnost oblasti, na kateri je zgrajena država, edino preko svobodnih in tajnih volitev. Zaradi tega sedaj že v ustavne spremembe, ki zahtevajo tajne, svobodne in neposredne volitve za vse glavne organe slovenske oblasti. Drugo vprašanje, ki se nam postavlja, je seveda vprašanje, kako pa naj bo urejena naša domovina. Mi smo se v osvobodilni borbi odločili, da bo to domovina pravičnosti, da bo to domovina dela, da bo to domovina socializma in po vojni smo zgradili samoupravni sistem.

To so še vedno tisti temelji, na katerih stoji in mora stati naša družbena in politična ureditev.

Vendar se s časom stvari spreminjajo. Če smo nekdanj verjeli, da je stroj vse, potem danes bolj in

bolj spoznavamo, kako pomemben je človek in ne samo stroj. Če smo nekdanj mislili, da je veliko podjetje vse, potem danes spoznavamo, kako pomembna so tudi manjša podjetja. In spoznavamo, kako je za gospodarski napredek pomembna motivacija, kako je za gospodarski napredek pomembna inovacija. In zato se ponovno vračamo h koreninam.

Koreninam, o katerih nam govori naša lastna domovina, naša lastna preteklost. Če gledamo v bodočnost, potem vidimo to slovensko državo kot socialistično državo, ampak predvsem kot vladavino dela. Kaj pa naj to pomeni, vladavina dela? Slovenski narod je poznan širom Evrope in sveta kot narod trdega dela. Delo je bilo pri nas vedno v največjem spoštovanju in narod je zaradi tega upravičeno dejal: »Kdor ne dela, naj tudi ne je!« Seveda, delo pa ni samo garanje, ampak delo je ustvarjanje. Vse drugo v naravi se obnavlja, edino človek s svojim delom ustvarja. Človek ustvarja nove vrednosti, narava sama jih ne more ustvarjati in to je smisel dela. Zaradi tega danes potrebujemo ne samo delo kot garanje, ampak potrebujemo predvsem delo kot ustvarjanje in to mora biti temelj in osnova naše notranje ureditve. Potrebna nam je solidarnost in v tem je smisel naših socialističnih načel. Socialistična našela pa nikdar ne smejo biti ta-

ka, da bi enakost in solidarnost postavila pred učinkovitost. Z drugimi besedami, mi lahko delimo samo, če najprej ustvarjamo in zaradi tega je ustvarjanje in delo prvo in to mora biti osnovno načelo družbe in domovine, kakršno gradimo. In tretje vprašanje, ki se postavlja pred vse nas, je vprašanje, kako bomo živeli v družbi z drugimi narodi. Kako bomo živeli v družbi z bratskimi narodi v Jugoslaviji in kako bomo živeli v veliki družbi v Evropi in svetu. V tem pogledu naj bo popolnoma jasno, da se pred nas postavlja vprašanje: »Danes Jugoslavija, da ali ne?«, ampak, da se pred nas postavlja predvsem vprašanje, kakšna Jugoslavija.

V takšnih ključnih trenutkih kot je današnji, je najpravičnejša pot, da si eden drugemu iz oči v oči, iz obraza v obraz odkrito povejmo, zakaj stojimo, kaj hočemo in kaj si od skupne domovine predstavljamo. Jugoslavija mora biti skupna domovina enakopravnih narodov. Jugoslavija je skupna domovina kot skupna domovina štiti neodvisnost in suverenost vseh njenih narodov. Mi smo se združili v Jugoslavijo ne zato, da bi se svoji suverenosti odpovedali, ampak zato da bi svojo suverenost ščitili. Ker smo se zavedali tako, kot se je zavedal, kot veste dobri oče, ki je na smrtni postelji sklical svoje sinove, prelomil slamico in sinovom dejal: »Vidite, kako krhka je slamica, kako jo zlomite, če jo pa povežete v snop, potem je pa nihče ne more zlomiti. To velja tudi za bratsko slovo. Vse dotlej, ko boste držali skupaj, vas nihče ne bo zlomil.« Zato je pa tako važno, da v današnjih prelomnih pogojih gradimo to našo bratsko skupnost, ki mora biti zgrajena na temelju medsebojnega spoštovanja, na

temelju demokracije, na temelju trdega dela, na temelju nacionalne enakopravnosti. To so tista načela, ki edina lahko ohranijo Jugoslavijo, jo napravijo močnejšo in ji povrnejo ugled v svetu, ki ga je v zadnjem času močno izgubila. Zaradi tega menim, da vse to kar vam danes govorim ni in ne more biti najmanj od nikogar obtoženo kot nacionalizem, kajti nacionalizem ni v ljubezni do svojega, nacionalizem ni spoštovanje svojega, nacionalizem je samo sovraštvo tujega. Tisti, ki sovraži, tisti, ki omalovažuje svojega brata ali pa tujca, tisti je nacionalist.

Spoštovanje svojega, obramba svojega in jasna beseda o svojem in o tem, za kar se borimo in za kar stojimo, pa je osnova bratske sloge, je osnova tiste enotnosti, ki je danes Jugoslaviji še kako potrebna. Če torej končam, naj se vam še enkrat zahvalim za to ljubeznivo vabilo, naj vam želim v delu obilo uspehov in naj vam izrazim ob tej priliki svoje prepričanje, da je ravno tale optimizem, ki danes preveča tele vrste vseh nas, ki ste se danes zbrali v Galiciji, da je to najboljša garancija naše svetlejše bodočnosti.

ZG

Dobitniki priznanj

Zlata grb občine: Slovin TOZD Polhlnica Žalec; Mojca Nahtigal, Vrbje; Ivan Poteko, Polzela.

Srebrni grb občine: Ženski pevski zbor Svobode Griže; Branko Povše, Žalec; Karel Rezec, Žalec.

Bronasti grb občine: Savinjski občan Žalec; Stane Jurjevec, Petrovče; Anka Krčmar, Žalec.

Plaketa občine: Strelska družina Juteks Žalec; Ivan Jurhar, Žalec; Jože Krulc, Galicija; Vili Ulaga, Gotovlje in Janez Vedenik, Prebold.

Priznanja republiškega sekretariata za ljudsko obrambo: Vojko Kropivšek, Vrnsko.

Zlata znak civilne zaščite: Bogdan Pečar, Občinski štab CZ.

Bronasti znak civilne zaščite: Ludvik Piki, Vrnsko.

Priznanja sveta za ljudsko obrambo: Keramična industrija Liboje in Krajevna skupnost Gomilsko, zlata znak; Strelska družina Šempeter in Franc Klanjšek, Žalec, srebrni grb; Janko Melanšek, Žalec in Inge Sovinc, Prebold, bronasti grb.

Zlata značka izvršnega sveta: Bela Bukvič, Celje; Milan Dolar, Žalec; Henrik Krušnik, Griže.

Srebrna značka izvršnega sveta: Franc-Oto Kekec, Žalec; Milan Weber, Žalec; Stanislava Veber, Galicija.

Priznanja sindikata samoupravljalcem

Martina Bevc, OŠ Ljuba Mikuš, Žalec; Mirsad Dedič, Juteks, Žalec; Marija Dobovčnik, Tovarna nogavic Polzela; Anton Kramar, Gradnja; Mirko Maček, Savinjski magazin; Ljudmila Muzlovič, KIL; Branko Plohl, Hmezad Kmetijstvo, Žalec; Jože Zupan, TT Prebold.

Na slavnostni seji občinske skupščine v Galiciji so med drugim podelili tudi nagrade in priznanja Inovator Žalec 1988. Pred podelitvijo je zbranim spregovoril predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti Žalec, Ivan Podpečan, in dejal, da so med letošnjimi nagradenci od kmeta do direktorja.

Nagrado in priznanje za množično inventivno dejavnost so prejeli Emil Grm iz Sigme, gradbeni elementi Zabukovica, za inovacijo aparata za izdelavo penobetonov, Stanko Emeršič iz Tovarne nogavic Polzela za inovacijo preureditve oblikovalnega stroja in Franjo Pustoslavšek iz DO Ferralit Žalec za inovacijo zamenjava koles

na škropilnikih.

Nagrade in priznanje za raziskave, razvoj in uvajanje nove proizvodnje so prejeli Rudolf Karič, Ivo Kreča, Edo Bahč in Rade Živanovič iz Kovinske industrije Vrnsko, za razvoj in proizvodnjo osvojitve kotlovnice za kurjenje lubja, energokontejnerja in transportnih trakov za lesene ostanke. Sead Jusufovič iz Ferralit Žalec za razvoj vakuumskega agregata, visokotlačne črpalke in sodelavo pri razvoju mininamalnika ter Vojko Ocvirk, zunanji sodelavec iz SIP Šempetra, za razvoj trgalnika hmeljskih trt. Na sliki: Ivan Podpečan podeljuje nagrado in priznanje Stanku Emeršiču iz Tovarne nogavic Polzela.

Dom v Zavrhu odprla Marija Verdev

Kaj zmore dobra organizacija in pridne roke vaščanov smo lahko videli v Zavrhu. V dobrih šestih mesecih so zgradili manjši gasilski dom, kjer se bodo krajani odslej lahko zbirali in snovali nadaljnji razvoj kraja. Potem ko se je Franci Šmarčan zahvalil vsem, ki so jim pomagali pri izgradnji doma, je trak prerezala najstarejša krajanica, 90-letna Marija Verdev.

Razstava Doreta Klemenčiča-Maja

V prostorih podružnične šole Galicija je Občinska matična knjižnica Žalec predstavila delo in življenje rojaka Doreta Klemenčiča-Maja. Čeprav je bil zaradi prostorske stiske predstavljen le del

bogate zbirke del partizanskega slikarja, smo se lahko seznanili z veličino ustvarjenega. Sicer pa Dore Klemenčič-Maj ni bil samo slikar, grafik in risar, bil je tudi publicist, ukvarjal se je s fotografijo in snemanjem kratkometražnih

filmov. Ker je dediščina pokojnega umetnika neprecenljive vrednosti za domači kraj — Galicijo in tudi širše, bi bilo prav da bi njegova dela čimprej našla mesto v stalni galeriji v občini.

Športne prireditve

Športno društvo Partizan Galicija je ob pomoči ZTKO in TKS Žalec ter krajevno skupnostjo ob prazniku občine pripravilo tekmovanje v malem nogometu, v namiznem tenisu, v šahu in streljanju. Na vseh športnih prireditvah je sodelovalo več kot 400 športnikov.

V finalu malega nogometa je ekipa Klatežev premagala Delfine z Velike Pirešice 3:1, v boju za tretje mesto pa je ekipa Boss premagala Namolevec. Najboljši strellec turnirja je bil Anton Ograjenšek z Vel. Pirešice. Nastopilo je osem ekip.

V namiznem tenisu je bil pri članih najboljši Roman Vipovc, pred Jožetom Krulcem in Dejanom Tratnikom. Pri pionirjih je bil najboljši Dejan Ašenberger pred Alešem Sitarjem in Boštjanom Potočnikom.

V šahu so nastopili pionirji, mladinci in člani. Pri pionirjih so zmagali bratje Ašenberger; Jože, Dejan in Tomi, pri mladincih je bil prvi Anton Ograjenšek pred Matjažem Nordorferjem in Borisom Grilom, pri članih pa Jože Štorman pred Borisom Petrovskim in Janijem Čedetom.

V streljanju z zračno puško so tekmovali člani, veterani, mladinci in pionirji. Pri veteranih je zmagal Jože Krulc pred Martinom Potočnikom in Antonom Toplakom, pri mladincih je bil prvi Jože Krulc pred Borisom Ograjenškom in Cvetkom Krulcem. Pri pionirjih je zmagal Verner Sitar pred Alešem Sitarjem in Dejanom Toplakom.

Pri članih je Ivan Toplak zmagal pred Antonom Ograjenškom in Ivanom Grobelnikom. Pri ženskah je bila prva Anita Rehar pred Jožico Potočnik in Darinko Krulc.

J. Grobelnik

Reportažo pripravili:
Janez Kroflič, foto
Ljubo Korber
Tone Tavčar

JUTEKS

50

35 let Sipovega razvoja

Delovno praznovanje in proizvodne novosti

Okroglo obletnico — 35-letnico so delavci strojne industrije SIP proslavili predvsem delovno. Tako so poslovnim sodelavcem predstavili programske novosti iz takimenovanega B programa, ki je predvsem tržno usmerjen. Ekonomske razmere v kmetijstvu, ki že dalj časa niso rožnate, pa tudi predvideni gospodarski ukrepi niso v prid uspešnejšemu poslovanju Sipove delovne organizacije, še najbolj pa jih pesti likvidnostna problematika. In ker kupna moč pada, saj so dragi

stroji za kmetovalce vse manj dosegljivi, so se v Sipu odločili za ukrepe zmanjševanja proizvodnih stroškov, dviga produktivnosti, notranjih organizacijskih izboljšav, predvsem pa prilagajanja proizvodnje potrebam trga. K izboljšanju gospodarskih razmer v delovni organizaciji naj bi prispevala tudi samoupravna reorganizacija, saj je SIP v začetku tega meseca postal samostojno družbeno podjetje, kar velja tudi za njihovo dosedanjo temeljno organizacijo Krasmetal v Sežani. Osamosvojitve pa ne pomeni, da ne

bodo sodelovali poslovno tudi v bodoče. Zanimiv je bil tudi razvojni dan kmetijske mehanizacije. S to novo obliko dejavnosti bodo razširili inovacijsko dejavnost, v katero vključujejo zunanje sodelavce, predvsem uporabnike kmetijske mehanizacije. Praznovanje 35-letnice so zaključili s podelitvijo priznanj članom kolektiva in zaslužnim občanom, med njimi sta jih prejela tudi Jože Hlade iz Agrine in Ludvik Semprimožnik, predsednik občinske skupščine.

jk

Sipovi stroji za spravilo krme so pri udeležencih demonstracije vzbudili precej zanimanja.

Smrt kosi po naših cestah

Cestni davek je pretekli mesec terjal sedem življenj iz naše občine. Materialna in siceršnja škoda je za našo skupnost neprecenljiva. V trenutku, ko izvemo da je ugasnilo življenje našega sodelavca, prijatelja, krajana, se zgrozimo, potem pa življenje teče svojo ustaljeno pot. Že dolgo vemo, da so Zajasovnik oziroma magistralna cesta Celje—Ljubljana, pa Velenje—Arja vas in Zalec—Griže črne točke, vse pa so nam vzele že preveč dragocenih življenj. In kaj smo storili, da bi preprečili ta hud krvni davek? Nič oziroma zelo malo. In kdo je za to

odgovoren? Mi vsi, še zlasti pa odgovorni dejavniki v občini, regiji in republiki. Promet na cesti Celje—Ljubljana doživlja vsakodnevni infarkt in ker smo v regiji nesoščni in premalo zahtevni do republike, pač imamo to, kar imamo. Mladinci so sicer napovedovali javno demonstracijo na Trojanah. Zastavlja pa se vprašanje, ali moramo takšne probleme reševati z javnimi demonstracijami, ali ne kaže zahtevati javno odgovornost odgovornih v občini, regiji in še kje. Jasno je, da je največji vzrok v pomanjkanju finančnih sredstev, je pa tudi jasno, da je

krvni davek mnogo večji, pa se tega nočemo zavedati.

S prvim julijem je začel veljati zakon o obvezni uporabi čelad za voznike motornih koles. Žal tudi tokrat doživljamo nespoštovanje zakona. Večina motoristov ne uporablja čelad in nedavni primer mlade žrtve to potrjuje. Da so čelade predrage drži, kazni preblage tudi, ob vsem tem pa nas dnevno pretresajo vesti o nesrečah in dokler ne prizadene nas oziroma naših bližnjih, se pač ne zdravimo. In če nas bo tale zapis vsaj opomnil, bo že dosegel svoj namen.

jk

Le zakaj bi spoštovali predpis, če pa ga je ceneje kršiti.

80 let čebelarjev

Na Rinki so se zbrali čebelarji Savinjske doline in počastili 80-letnico čebelarstva organizacije in 20-letnico zveze čebelarjev družin. Svečanosti so se udeležili tudi gostje iz Avstrije. Potem, ko je predsednik zveze, Anton Rozman podal izčrpano poročilo o zgodovini čebelarstva v Savinjski dolini, so zaslužnim podelili priznanja. Čebelarjem, ki kljub težavam vztrajajo, veljajo vse čestitke in priznanje za pomembno gospodarsko dejavnost.

OK ZSMS razpisuje

Občinska konferenca ZSMS Zalec razpisuje natečaj za najbolj udarno fotografijo (ali ciklus fotografij). Fotografije pošljite na naslov OK ZSMS Zalec, Ul. Ivanke Uranjek 6, 63310 Zalec, najkasneje do 1. 10. 1989. Fotografije lahko prikazujejo poljubni odnos človeka do okolja, do ekoloških vprašanj (od fotografij, ki prikazujejo še skoraj nedotaknjeno naravo, onesnaževanje, arhitekturne zmazke, rušilno moč narave — človeka, fotografije lahko opozarjajo, vprašujejo, prikazujejo, šokirajo, plašijo in vse podobno, do fotografij, ki simbolizirajo to tematiko). Pridržujemo si pravice do objave in razstavljanja prispelih fotografij. Format naj ne bi bil predpisan, vendar priporočamo 10,5 x 14,8 cm in 24 x 30 cm. Posebna komisija, ki bo imenovana pri predsedstvu OK ZSMS Zalec, bo podelila najboljšim trem primerne denarne nagrade.

x x x

Občinska konferenca ZSMS Zalec razpisuje tudi literarni natečaj za mlade literate, poezija in proza na temo erotika.

Prispevke pošljite na naslov OK ZSMS Zalec, Ul. Ivanke Uranjek 6, 63310 Zalec, najkasneje do 15. 10. 1989. Število verzov, tipkanih strani naj bo v razumni količini. Predsedstvo OK ZSMS Zalec bo oblikovalo neodvisno komisijo, ki bo prispevke ocenila na podlagi bogastva jezika, stilistike in avtorstva ter predlagalo vsaj tri denarne nagrade. Komisija bo napravila tudi poseben izbor, ki bo objavljen v posebni literarni številki glasila OK ZSMS Zalec. Provanca ne spi v novembru ali decembru. Pridržujemo si pravice do objave.

x x x

Občinska konferenca ZSMS Zalec razpisuje tudi literarni natečaj »Mladi pravilničar«. Pravilnice pošljite na naslov OK ZSMS Zalec, Ul. Ivanke Uranjek 6, 63310 Zalec, najkasneje do 15. 10. 1989. Vsak lahko pošlje največ dve zaključeni pravilnici, katerih vsebina naj ne presega 28 tipkanih strani (dvakrat 28 strani). Posebej oblikovana komisija bo ocenila prispelo in predlagala vsaj dve denarni nagradi. Izbor iz prispelih pravilnic bomo posredovali naprej (s priporočilom) z namenom, da se pravilnice objavijo v revialnem tisku in v tematski primernih publikacijah. Pridržujemo si pravice do objave, kajti ob primerni priliki, ko bomo izdajali svoje glasilo posvečeno vzgoji in izobraževanju, ali pa mitologiji, pravilničnim svetovom, bomo nekatere primerne pravilnice objavili.

Črnooka odprta

Ribja restavracija V Zalcu je bila kar precej časa zaprta, Hmezadova delovna organizacija Golding pa se je odločila objekt dati v najem zasebni gostinki Miri Tomažič. Sedaj je objekt povsem obnovljen, dobil pa je tudi urejeno okolico. Sicer pa odslej ne bo za obiskovalce vabljava le restavracija, ki ji je Mira Tomažič nadela ime ČRNOOKA, po sicer zelo okusni sladkovodni ribi, ampak predvsem ponudba, ki zajema ribje jedi na različne načine s sladkovodnimi in morskimi ribami. Črnooka bo odprta vsak dan od 11. do 24. ure, lahko pa se tudi najavite po telefonu 711-102.

jk

Krvodajalstvo

● 21. junija je potekala krvodajalska akcija v PETROVČAH, kamor je na odzvem prišlo 43 krvodajalcev, med katerimi je IVAN LIPOVŠEK daroval kri največkrat, in sicer kar 55 krat.

● 12. julija je potekala akcija odvzema krvi v PREBOLDU, kamor je na odzvem prišlo 133 krvodajalcev, največ jih je bilo iz TT Prebold. Največkrat so darovali kri Franc RAČNIK (38 krat), Marija RUKAV (30 krat) in Rudi NATEK (30 krat).

V pomladanskem delu se je v letošnjem letu vrstilo osem akcij, na katerih je 1133 krvodajalcev darovalo 407 litrov krvi. Občinski odbor se darovalcem dragocene tekočine zahvaljuje v upanju, da bodo po poletnih mesecih oddiha akcije potekale vsaj v takšnem obsegu kot v prvem delu leta.

ZA ZAHVALO NA IZLET

Občinska organizacija RK Zalec je z Občinsko zdravstveno skupnostjo in Občinskim sindikalnim svetom organizirala izlet za krvodajalce, ki so kri darovali več kot 40 krat. Na izlet je odšlo 40 krvodajalcev, in sicer v Slovenske gorice in Haloze. Tako se jim je Občinska organizacija RK vsaj delno oddolžila za njihovo humanost, svoje pa je prispeval še Zvonč Storman s spominskimi darili in šofer Ivan Dronik z vodenjem izleta.

Jože Jan

Le nekaj dni pred tragičnim dogodkom sva z Jožetom Janom imela intervju za naše glasilo. Beseda je tekla o gospodarskih rezultatih in načrtih delovne organizacije, za katero je Jože vsakodnevno izgovaral. Da so kadri pogoj za razvoj, novi programi pa za uspešno gospodarjenje, je nenehno poudarjal. Uspehe nikoli ni pripisoval sebi, ampak kolektivu. Pri delu je bil vztrajen, dosleden in zahteven. »Delavci morajo zaslužiti toliko, da bodo dostojno živeli.« mi je večkrat pripovedoval. Imel je razumevanje za razvoj krajevnih skupnosti, kjer živijo delavci Gradnje, bil je častni občan krajevnih skupnosti Braslovče in Gotovlje, cenil je amatersko kulturno delovanje in ga tudi sam snoval. Letošnje srečanje citrarjev v Grižah je žal, potekalo brez njega, ostal pa bo spomin na očeta priljubljene slovenske prireditve. Ko se je rekreacijski center Golte znašel v težkih razmerah, je prevzel vodstvo družbenega organa za razvoj centra, ki je doživel pomemben razmah, žal pa ni dočakal odprtja dvosedeznice. Tudi smučarski center Gozdnik je sad njegovega dela. Bil je predsednik skupščine zdravstvene skupnosti in še bi lahko naštevali dolžnosti, ki jih je Jože Jan uspešno opravljal.

Delo in ustvarjanje Jožeta Jana je vtakno v razvoj vse od osnovne šole Petrovčce, Delavske univerze, Občinskih družbeno-

političnih, Občinske skupščine in izvršnega sveta pa do IGM Gradnja, kjer se je prerano ustavilo. Vtkano je v napredek in lepše življenje delovnih ljudi in občanov žalske občine, beseda zahvale je le skromna oddolžitev za njegovo delo in prispevek za razvoj občine.

Jože Jan je bil tudi ustanovitelj in prvi glavni urednik Savinjskega občana. Vedno se je zavzemal za kritično in objektivno pisanje, njegov odnos do informiranja pa ostal pomembna iztočnica in usmeritev našega časnika. Tisto jutro, ko je bila v tisku junijska številka Savinjskega občana in v njem najin zadnji intervju, je ugasnilo življenje Jožeta Jana. Tragična vest nas je vse, ki smo poznali Jožeta Jana globoko prizadela.

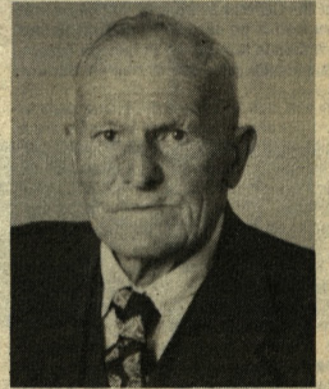
Janez Kroflič

Franc Brežnik

V najlepšem letnem času, ko hmelj že začenja rastezati svoje življenjske silnice proti soncu, nas je zapustil kmet, hmeljar in nekdanji borec I. snoub Toneta Tomšiča Franc Brežnik iz Podloga 23.

Rodil se je 12. septembra 1909 v številni družini. Čeprav je bil zelo zaposlen na svoji kmetiji, je vedno našel čas za delo v družbenih organizacijah, ki ga je vestno in dosledno opravljal. Vrsto let je bil odbornik krajevnega ljudskega odbora Šempeter v Savinjski dolini, vsa povojna leta pa je bil tudi član odbora ZB NOV.

Vsakokratno srečanje z njim je bilo prijetno, ker je bil vedno poln humorja, čeravno so bile njegove žilave roke utrujene od težkega kmečkega dela. Za svoje predano delo je prejel vrsto vojaških in drugih odliko-

vanj. Nam borcem NOB bo ostal v lepem spominu kot zvest sin slovenske domovine, našega naroda in zemlje, ki je sprejela v objem njegovo izmučeno telo.

ZB NOV
Šempeter

Dan gasilca v Veliki Pirešici

Dan gasilca s prevzemom novega orodnega gasilskega avtomobila je bil v sklopu praznovanja občinskega praznika v KS Galicija v Veliki Pirešici. Več sto gasilcev se je zbralo najprej na veliki paradi, nato je sledil prevzem novega orodnega avtomobila GD Velika Pirešica. Zbranim je na šolskem igrišču najprej spregovoril predsednik Občinske gasilske zveze Rudi Herman, osrednji govor pa je imel predsednik skupščine občine Zalec, Ludvik Semprimožnik, ki je poudaril, da je gasilska organizacija najbolj množična in najbolj organizirana organizacija v občini. Zatem je govoril še pred-

sednik skupščine samoupravne interesne skupnosti pred požarom, ing. Ivan Vasle, ki je izročil ključ novega orodnega avtomobila predsedniku GD Velika Pirešica, Janku Grobelniku. Podelili so tudi več odlikovanj in priznanj, v kulturnem programu pa so nastopili godba na pihala, moški pevski zbor in recitatorji. Dneva gasilca se je udeležila tudi delegacija iz pobratenege GD Križevci in iz Une (ZRN). Mladinci iz tega kraja, ki so na počitnicah v Preboldu, so nastopili tudi v paradu.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Borci so se srečali v Galiciji

»Dan borca, ki ga letos slavimo v Galiciji ni samo spomin na veličastno borbo naših narodov proti okupatorju, je tudi srečanje in obujanje revolucionarnih trdij, ki so kot izkušnja usmeritev za premagovanje sedanjih zapletenih gospodarskih in družbenih razmer. Za to so poskusi razvrednotiti narodnoosvobodilno vojno in lik tovariša Tita groba kršitev socialistične morale. Priznavamo, da so se tudi tedaj pojavljale nepravilnosti, vedeti pa moramo, da je bil to čas, ki je terjal hitre in tudi drzne odločitve. Za to je neob-

jektivno ocenjevati jih z današnjimi očmi, popačene oziroma izkrivljene ocene pa največkrat dajajo ljudje, ki v tej borbi niso aktivno sodelovali. Le komu koristijo sumničnja in obtoževanja, ki se gajo tako daleč, da žalijo slovensko partizansko gibanje. Da so partizanske enote drugih delov Jugoslavije osvobodile Slovenijo in da ima slovenski narod negativne odnos do JLA so izmišljotine, ki jim že bežni poznavalci zgodovine ne nasedajo. Prepričan sem, da se sedanja razmere ne morejo primerjati z narodnoosvobodilno

vojno, saj so preveč obremenjene z lažmi, nestrpnostjo in borbo za oblast, ta pa nas vodi v vedno težje življenje. Za to je prav, da tudi danes pozovemo narode in narodnosti Jugoslavije k razumu, sodelovanju in medsebojnemu spoštovanju, pri čemer so nam lahko v pomoč prav vrednote NOB. Kaj slovenski narod v tej skupnosti želi, smo zapisali v listini SZDL, ki jo pravkar podpisujemo,« je med drugim dejal slavni govornik Božo Andolšek, sekretar OK ZKS Žalec.

jk

Kisovarjev Lipče

Kadar se peljem skozi vasi mimo nekdanjega Sentiurja ob Taboru, nikoli ne pozabim pogledati tja gori v šmiklavžke hribe. Na Kravico, na Vrhe, še dlje pa mi pogled obstane na dolgem robu, ki se vleče od Škrabarja pa tja do Čerena in še daj. Ničkolikokrat sva hodila po tem robu sem in tja, ko sva čakala kurirje. To je bilo po tistem, ko so naju pregnali iz najinih domov.

Ko sva nekoč sedela na tem z grmovjem poraslem robu, me je Lipče sredi pogovora vprašal, če vem, kdaj komunisti spremenijo svoj nazor. Vprašujoče sem ga gledal. Malo sem bil začuden, saj smo domačini vedeli, da je komunist in da je bil zaradi tega že zaprt.

Ko je videl, da ne vem, mi je kot za šalo povedal: Veš, ko dobi komunist možnost, da se lahko vsede v mehak fotelj in nato še za lepo pogrnjeno mizo z dunajskim zrezkom na krožniku, pozabi, da je bil kdaj komunist.« Oba sva se smejala posrečeni šali. Takrat nisem vedel, da si bom tisti pogovor zapomnil še za desetletja. A so se pogosto dogajale stvari, zaradi katerih sem se spomnil na to, kaj mi je takrat Lipče povedal. Lipče je bil predzadnji od štirih Kisovarjevih fantov, zraslih na domačiji visoko v šmiklavžkih hribih.

Oba sva, soseda, hodila v pol ure oddaljeno šolo v Marijo Reko. Do te zadnje prekleto vojne, je bila v Mariji Reki šola z dopolndanskim in popolndanskim poukom. Tedaj je bilo po teh hribih dovolj otrok za vseh pet oddelkov šole in nikakega dolgočasnja ni bilo v teh hribih kot je to sedaj. Zdal tam ni več šole, v poslopju, kjer nam je učiteljica Marija Jager vivala prve žilčke učencosti z dragocenimi napotki za življenje.

Ko je Lipče dokončal osnovno šolo, ga je oče jeseni peljal v uk nekemu krojaču v Mozirje. Poslej sva se le redno videla. Ko so tisto usodno pomlad 1945 na Štajerskem napolnili z vojaštvom, s tanki in vsemočim morilskim arzenalom, sva se z Lipčetom spet znašla v domačih hribih. Leto in pol so naju prilike povezovala v tesno tovarništvo in prijateljstvo. Ob večerih sva obiskovala domačije v okolišju in

ljude, ki so bili obupani nad prihodnostjo, drugi pa veseli novih gospodarjev, po svojih močeh prvim vivala pogum, drugim pa skušala razložiti vso resnost položaja in jim tako odpirala oči v spoznanje o resničnih namerah okupatorja.

Nekega večera je odšel sam v dolino, ni me hotel s seboj. Jutri boš nekaj videl, mi je povedal pred odhodom.

To noč so komunisti spremenili Savinjsko dolino v en sam veliki protest proti okupatorjevi zasedbi naše domovine. S številnimi parolami, napisanimi po vsej dolini, so prvič dali Nemcem vedeti, da le niso tako dobrodošli na Štajerskem, kot so jim to zatrjevali petokolonasi, njihovi agentje.

Prva partizanska zima je bila nekaj strahotnega. Sneg je zapadel že oktobra in obležal. Decembra ga je nasulo, da ga je bilo po hribih do pasu. In mraz, po cele tedne pod 20 stopinj.

Po vrnitvi z brežiškega pohoda sem zbolel, noge me niso več nosile. Po »tazadnji« sem se po globoki gazi pripulil neke noči do Zakojška in tam v štali počakal do jutra. Gospodar Falent Kučer se me ni prestrašil, še isti dan mi je naredil odlično skrivališče. Pred kravami mi je skopal toliko prostora, da sem lahko tam ležal. Prostor je bil nizek, tako da nisem mogel skriti kolen, leže na hrbtu.

Ko sem bil tam v tisti luknji že nekaj dni, kdaj je bil dan in kdaj je bila noč, nisem vedel. Nekega večera se pripeljal k meni nihče drug kot Lipče. Povedal je, da ostane pri meni, kar mi je bilo zelo ljubo, čeprav se je moj že itak majhen življenjski prostor še močno zmanjšal. S seboj je prinesel plat kruha. Dogovorila sva se, da bova moj topel obrok, ki mi ga je prinašala Falentova žena Pavla, razdelila med oba, kar bo premalo, pa bova dopolnjevala s kruhom, ki ga bova dobila doma pri Kisovarjevih. Lipče pa je imel napaka, da je kadil. Ko je nekega jutra Pavla odprla hlevska vrata, sva jo zasilila, kako je vsa prestrašena vzdihnila: »Jezus Marija!« Odpre lino zgoraj v ja-

stih, kjer mi je dajala hrano. »Rado, od kdaj pa kadiš?« »Saj ne kadim,« sem poskušal. »Ja od kod pa ta dim, polna štala ga je?« Nisem mogel, da bi lagal še naprej, preobra je bila z mano. Povedal sem, da je Lipče pri meni.

Spomladi 1942 sva se oba znašla spet v bataljonu. Taborili smo na raznih koncih Dobrovelj, od braslovškega konca do Menine. Hodili v zasede, na akcije, pa tudi male mitinge smo pripravljali. Bilo je zelo pestro. Ko smo preko dneva počivali, je bilo zelo živahno. Bili smo kakor ena družina.

Lipče je začel iz nekega vojaškega plašča bivše jugoslovanske vojske krojiti in šivati kape, vsakemu po meri njegove glave. Nekajkrat sva bila poslana tudi v šmiklavžke hribe, da sva tam prestrezala kurirje, ki so prihajali na tamkajšnjo javko iz revirjev, nekateri celo iz Ljubljane. Na jesen s je najina partizanska pot ločila. Lipče je bil prestavljen v Simonov bataljon, rekli so, da za politkomisarja.

Ko sem zdaj nekako na koncu svojega članka, se pred menoj odvija še vrsta dogodkov in dogodiščin v povezavi z Lipčetom. Morda bo še prilika, kaj več povedati o tem. Tiste dni sem spet nekoč padel v zasedo tam pod Jesenikom in bil ves premočen, celo noč je deževalo. Proti jutru sem se zavlekel na Pubarjev hlev in se zakopal v mrvo, da sem se osušil. Sredi dopoldneva pa zasilim silno močno streljanje sem od Črnege vrha. Mitraljezi so rjaveli svoje mrtvaške pesmi.

Stisnilo me je pri srcu. Nisem vedel, katera četa je padla v tisti ogenj. Zvečer so mi povedali, da je četa, v kateri je bil tudi Lipče, obiskala kmeta blizu Vranskega, ni pa se umaknila dovolj proč. Kmet je šel zjutraj na poljico in je nato obkolila počivajočo četo. Z Lipčetom so padli še trije njegovi tovariši. Težko sem preboleval izgubo resnično draga tovariša, s katerim bi rad prijateljeval vse svoje življenje.

Rado Zakonjšek

Pohod po poteh NOB v Galiciji

Sredi junija sta KO ZZZB NOV Galicija in PD Žalec pripravila pohod po poteh NOB v Galiciji kot uvod v praznovanje občinskega praznika. Bilo je prvič, da so pohodniki odšli v »hribe« na obrobje doline, in sicer na levi breg Savinje in jim tega ni bilo žal, saj takšen sprejem domačinov kot tu, pohodniki doživijo le redko kje.

Tako lepih razgledov in prisrčnih domačinov ni srečati pogosto. Franc Špeglic je na poti obrazložil ta in oni dogodek in razkril prenekateri premalo poznani podatek, tako o Jurčkovi liniji, ki je vodila iz Galicije proti Zgornji Savinjski dolini in proti Dolenjski, po njej so mobiliziranci odhajali na Dolenjsko, družine pa so se umikale pred terorjem. Na tem področju so bile tudi tiskarske tehnike, bunkerji politične in vojaške oblasti, izvedene so bile razne hajke v letu 1944 in 1945, predvsem pa je bilo premalo poznano trpljenje in predanost domačinov, teh skromnih hribovcev, ki so nudili vse, kar so imeli, borcem in aktivistom. Vse to je razkril pohod, kot je razkril tudi izreden trud in pripravljenost domačinov, da si izboljšajo vsakdanje življenje s cestami, vodovodom, napeljavno telefonov. Tu je še živo prostovoljno delo, brez vprašanj se dela in prispeva za skupno dobro.

Ob returni hoji je pohodnike spremljal dež, vendar ni motil, prisrčnost domačinov in harmonika pa sta razbila slabo voljo ob poti na Šentjungert, na Goro, kjer se je obudil prenekateri spomin, domačini pa so prejeli priznanja za medvojni in sedanjí prispevek za boljši jutri.

F. Ježovnik

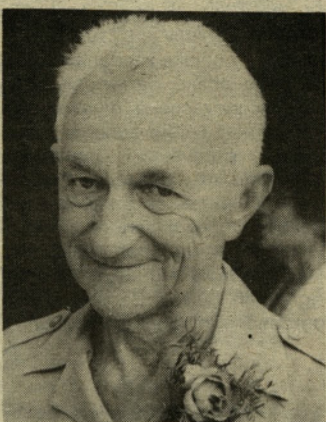
Pohodniki na Koroškem

V nedeljo, 16. julija, so se zopet zbrali na desetem jubilejnim pohodu na Komelj nad Pliberkom na avstrijskem Koroškem. »Po poteh Domnove čete.« Tega pohoda se je letos udeležilo preko 150 udeležencev iz naše občine. Na pohodu so bili borci, planinci ter mladinci, kar je porok, da bo pohod še nadalje številno obiskan.

Pohod je posvečen 12 padlim partizanom, ki so padli v neenakem boju z nemškimi žandari in so jih mrtve zmetali v gorečo Apovnikovo hišo. V spomin na ta grozoten dogodek je vsako leto od 1980 dalje pred Dnevom vstaje spominski pohod, katerega se udeležujejo tudi predstavniki oziroma udeleženci iz naše občine.

I.J.

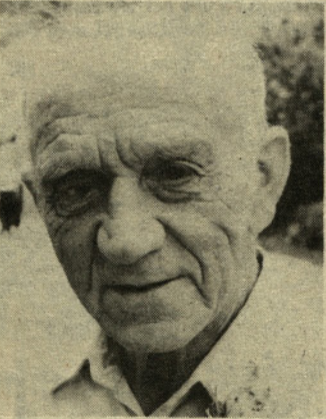
O srečanju so dejali

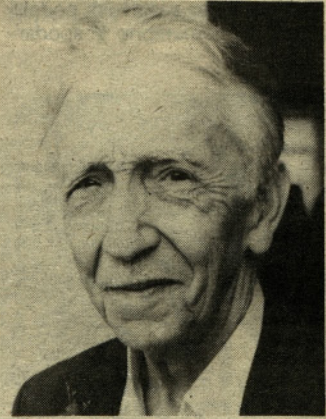
VALENTIN KRULEC: »Veseli sem, da smo se danes srečali v mojem rodnem kraju, ki je dal pomemben prispevek narodnoosvobodilni vojni. Med vojno sem bil na Dolenjskem in kdor pozna zgodovino, ve, da nam borcem ni bilo lahko. Vsako leto nas je manj, za to so za nas takšna srečanja zelo pomembna. Če pa se oglasi še harmonika in pesem, potem je spomin na

tiste čase toliko bližji.« MARIJA JELEN: »V Galiciji je te dni živo kot že dolgo ne. Sedaj ko imamo dvorano, bo tudi življenje v kraju bolj pestro. Program, ki so ga danes pripravili, je bil odličen in čeprav je bilo v dvorani vroče, se je dalo zdržati. Med vojno sem bila aktivistka, tu sem srečala še precej sodelavcev in znancev. Domačini smo se potrudili, da bi se med nami dobro počutili in pridite še

kdaj.« FRANC TRŽAN: »Srečanje borcev se vsako leto udeležujem, čas za klepet pa kar prehitro mine. Spomini na tiste čase sicer bledijo, nikoli pa ne bodo pozabljeni. Ni prav da nam danes očita-jo, da smo krivi za sedanost, mi smo se borili za poštene odnose. In kdor jih ne spoštuje, mu je treba odkrito povedati, ne pa kritizirati kar po dolgem in počez. Več bi morali delati in manj govori-

ti.« MATEVŽ LEŠNIK: »Bil sem kurir Jurkove linije, z Ivanom Uranjekom in drugimi smo se srečali tudi v Galiciji. Čeprav nam je vreme pokvarilo srečanje, je bilo prijetno in če mi bo zdravje dopuščalo, bom še prišel. Tudi golaž je bil odličen.

Da ne pozabimo

KS Galicija IV.

Turški križ v Železnem pri Pirešici

Rudarjenje

Če v Savinjski dolini spregovorimo o rudarjenju, takoj pomislimo na nekdanja rudnika Zabukovica in Liboje, ne pomislimo pa, da je bilo rudarjenje razvito tudi na drugih področjih doline.

Na to dejavnost nas spominja že krajevno ime Železno v KS Galicija. V vulkanskih prodorninah so žile pirita, železovega kršca, ki vsebuje okoli 44 % žvepla.

Rudarjenje seže tja v l. 1794, ko so kopalji v Akli, na meji med Železnim in Pernovim, iz istega leta, 1794, izvira rudarjenje v Klumberku, v Galiciji je bil poznan Jakobov rov blizu Belih vod v Povčnikovem gozdu, kopati so pričeli leta 1824, deloval je do leta 1861. Prav tako smo že vse preveč pozabili, da je bilo pri Fervegu med obema vojnama sedež obratovodstva rudnikov v Železnem, Galiciji, Zavrhu in Studencah.

O večjem rudarjenju na področju Železnega lahko govorimo po l. 1862, ko so tu odkrili večje količine pirita. L. 1872 je začela na tem področju rudariti družba Škofije, odkop je trajal do l. 1907. Leta 1873 so postala rudišča zelo pomembna, ker so na starih kopih v glavnem odkopavali rjavi železovec, ki je preperel iz pirita. V letih 1874 do 1878 so rudišča razširili. Družba je predelovala pridobljeni kršec v svoji topilnici v Savodnjah v Poljanski dolini.

Združba Škofije je imela rudarsko posest v Železnem, obsegala je 15 navadnih jarnarskih mer v skupni izmeri 72 ha. Prvo rudarsko dovoljenje za osem jarnarskih mer v občini Železno je izdalo rudarsko glavarstvo v Celovcu 9. novembra 1871, isto glavarstvo je dalo rudarsko dovoljenje še za nadaljnjih 8 mer v občini Velika Pirešica. Poletje proizvodnje v Železnem so v letih: leta 1872 je rudišče železovega kršca na področju Velike Pirešice zaradi neugodnih cen in slabih prometnih razmer začasno počivalo. Rudišča žveplovega kršca v Železnem so v tem letu začeli izkoriščati na površinskem kopu. Ruda je imela 50 do 52 % žvepla. Pojavljala se je v portiru in se je ob izdankih pod vplivom zraka spreminjala v rjavi železovec. Kopanje železovca so opustili, ko so v neznatni globini odkrili žveplov kršec. Del pridobljenega kršca so vozili v topilnico v Savodnje, kjer so ga uporabljali za usedanje bakra na moker način. Večinoma so ga pošiljali v tovarno žveplene kisline pri Liesingju v bližini Dunaja, kjer so ga izvrstno porabili. Odkrivanja in sledila dela na rudišču so bila v toliki meri zadovoljiva, da je združba Škofije nameravala zgraditi tovarno žveplene kisline v bližini Celja.

V letu 1907, 1. 8. pa so ustavili odkopna dela na rudokopu kršca.

1877 je 42 delavcev in 8 delavk v Železnem pridobilo 27.650 stotov rude. Leta 1878 so izkopali 26.750 stotov rude, kar je bilo vredno 29.425 goldinarjev. V tem letu je bilo zaposlenih 37 delavcev. 18 delavcev je leta 1879 nakopalo 24.500 stotov rude, cena za stot pa je bila 1,1 goldinar. In leto 1880? Žveplov kršec sta v Savinjski dolini kopali dve podjetji z 20 delavci in 30 delavkami. Kosovni izkop so pošiljali na Češko, slabšo vrsto rude pa v Hrastnik. Leta 1886 so nakopali 13.700 centov rude. Proizvodnja je padla za 6.800 centov. V globini je začelo primanjkovati rude. V naslednjem letu je proizvodnja še padala, tega leta je dosegla samo 7.900 centov. Ruda je bila pomešana z drugimi snovmi, na trgu se je pojavila konkurenca. Leta 1891 so v Železnem nakopali samo še 6.800 centov rude, proizvodnjo so ustavili in se omejili na raziskovalna dela. 21 delavcev je v letu 1895 nakopalo samo še 4.600 centov železovega kršca. V letu 1896 postane rudišče v Železnem last tovarne kemičnih izdelkov v Hrastniku, zaposlenih je bilo le še pet rudarjev. V letu 1897 je v Železnem 7 delavcev nakopalo 1.150 centov rude. 6 delavcev je v letu 1898 nakopalo 500 centov železovega kršca in 2.400 centov okrove zemlje. Leta 1900 je začel izkop rude zopet naraščati, v letu 1903 so v glavnem kopali okrovo zemljo. Leta 1904 so nakopali 1.073 centov kršca in 900 centov okrove zemlje. Leta 1906 pa je pet delavcev nakopalo 700 centov žveplovega kršca in 1.500 centov zemlje.

Če bi rudnik še danes deloval, bi lahko zapisali, da je bilo pred sto leti v njem nakopano 21.200 stotov rude. Strokovnjaki so menja, da je bilo odprto rudišče le nezaten del širokih stopenj kršca, ki tvori celo gorsko verigo in so ostali še nedotaknjeni. Poletje še malo k sosedom. V Studencah je bil rudnik železove rude. Koncesioniran je bil že leta 1859, in sicer 5.10. Obsegal je 2 enojni jarnski meri, to je 9.02 ha.

Leta 1860 je tu kopal mislinjski fužinar Matija Lohninger. Na območju Velike Pirešice pa je kopal rudo Herman Schotik. Rudnik v katastrski občini Studenci se je nahajal v gozdu ob mlinu Katarine Jošt. Poleg Lohningerja, ki je imel v lasti 2/3 posesti, je imela 1/3 v lasti Amalija Baumgartner, rojena Bonaczy. Omenili smo še rudarsko združbo Škofije. Rudokop je imela v lasti (Železno) do 6. 10. 1896, tedaj pa je bil rudokop prodan na dražbi. Najvišji ponudnik je bila Tovarna kemičnih izdelkov v Hrastniku. Omenimo še star opuščeni živosrebrni rudnik iz 18. stoletja, ki je bil na severnem področju Mrzlice, ob cesti proti Trbovljam. Bile so štiri enojne jarnske mere. Na terenu je bilo 400 metrov raziskovalnih rovo in poizkusna peč za destilacijo živosrebrnega materiala. V letih 1931/32 so pridobili 350 oziroma 105 kg živega srebra.

Nanizali smo nekatere podatke o rudarstvu na manj znanem področju. Ob zaključku pa še zapišemo, da eden izmed rovo v KS Galicija danes služi za vodovod.

F. Ježovnik

Srečanje knapov

Ob 3. juliju, prazniku rudarjev, so se letos že sedmič srečali tudi libojski in zabukovski knapi. Zbrali so se v letnem gledališču, osrednji govor je imel predsednik OK SZDL Žalec Milan Zupanc in med drugim dejal: »Tudi po osvoboditvi so se naši rudarji z velikim navdušenjem lotili obnavljanja in razvoja domovine. Prav po vojni je rudarstvo doseglo svoj razvet, posebno še po letu 1950, po revzemu samoupravljanja. Proizvodnja premoaga se je nenehno povečevala. Vendar se je z leti zaradi

težkih premogovnih ležišč, nevarnosti vdora vode in plinov proizvodnja po letu 1961 začela zmanjševati in privreda rudnik Zabukovico do likvidacije je v letu 1966...«

Najstarejšima in sicer Alojzu Gučeku in Ivanu Zoretu, so podelili električne rudarske svetilke. Pripravili so kulturni program, kjer so sodelovali godba na piha, moški pevski zbor in recitatorji iz Griž.

T. TAVČAR

Najuspešnejši domači tekmovalci Aleš Pevec na konju Maestro

Konjeniška prireditev v Gotovljah

Prizadevni organizatorji v konjeniškem klubu v Gotovljah so letos priredili že osmo konjeniško prireditev. Zanimiv tekmovalni program si je ogledalo okrog 5000 gledalcev, ki so vztrajali do zadnje točke tekmovanja. Še posebno so navijali za domače tekmovalce, ki so se uspešno predstavili z novimi konji: Rezultati: dvovprege 1200 m: 1. Rajko Boršenšek, 2. Miha Rojnik, 3. Zdrav-

ko Koželj, parkur za mlade konje 110 cm: 1. Andreja Novak (Zagreb — Armanca), 2. Irena Drobnič (Ljubljana — Estera), 3. Maja Novak (Gotovlje — Rambo), enovprege 1200 m: 1. Zdravko Koželj, 2. Andrej Pišek, 3. Miha Zupanc, parkur 120 cm za nagrado Juteksa: 1. Aleš Pevec (Gotovlje — Maestro), 2. Matjaž Čik (Krumperk — Santa Marija), 3. Polde Miš (Krumperk — Sana),

galopska dirka 600 m: 1. Janez Oset, 2. Janez Žontar, 3. Iztok Ajdnik; parkur — jolly nagrada Hmezada 150 cm, 1. Aleš Pevec (Gotovlje — Maestro), 2. Uschi Bukowetz (Avstrija — San Diego), 3. Tomaž Laufer (Maribor — Lotus), galopska dirka 1200 m: 1. Mitja Jakoš, 2. Lolita Tifengraben, 3. Uroš Straus.

L. Korber

Polzela

V soboto na Dan vstaje slovenskega naroda so na Polzeli predali namenu vodovodno omrežje za 109 gospodinjstev. Od tega jih je za zasele Založe 98 in 11 za zasele Podseščnik v KS Andraž.

Kot je ob otvoritvi dejal osrednji govornik predsednik sveta KS Polzela, Slavko Resnik, so na to pridobitev krajin čakali vrsto let. Tako so si tu krajin vodo dovažali s cisternami, ponekod pa so imeli kapnico. S podaljšanjem krajevnega samoprispevka v tem letu, z nesebično lastno udeležbo

Voda za 109 gospodinjstev

v delu, materialu in denarju krajanov Založ, s finančno udeležbo Tovarne nogavic, DO Garat Polzela, in TZO Polzela, nadalje s sofinanciranjem s strani občinske samoupravne interesne skupnosti in skladov materialne proizvodnje ter seveda pod strokovnim vodstvom DO Komunala Zalec, jim je uspelo pripeljati vodo v predele Založ in delno v Andraž v pičlih dveh letih. V tem času je bil zgrajen primarni vodovodni vod od naselja Orova vas do Lovske kočve v Založah in od tu do Pod-

sevčnika v Andražu ter dva odcepa v smeri domačije Korber ter naselja Domenik. Skladno s projektom izgradnje sta bila zgrajena tudi dva 65 kubična rezervoarja, od odcepa ceste na Lovsko kočvo—Preloge pa je bila zgrajena črpalnica za prečrpavanje vode v višje rezervoarje. Vrednost del je preko 1,5 milijarde, krajin pa so opravili več tisoč prostovoljnih ur. Po otvoritvi je bilo srečanje krajanov Polzele.

T. TAVČAR

Šešče

V KS Šešče praznujejo krajevni praznik 4. julija vse od leta 1956, ko je bil zgrajen s pomočjo krajanov, JLA in drugih most čez Savinjo v Šeščah. Letošnje praznovanje je potekalo več dni. Praznovanje so zaključili s slavnostno sejo skupščine krajevnih skupnosti in družbeno-političnih organizacij ter tradicionalnim srečanjem harmonikarjev. Na seji je imel osrednji govor predsednik sveta KS Šešče Stanko Golavšek, ki je poudaril, da so od lanskega do

Pridobitve za praznik

letošnjega praznika veliko naredili. Tako je bil zgrajen nov most čez potok Koljo v Matkah, enega pa so obnovili in razširili. Asfaltirali so dva odseka krajevnih cest v dolžini 1200 m, nadaljevala se je gradnja novega gasilskega doma v Šeščah (o tem smo obširneje poročali v prejšnji številki), poteka pa dozidava gasilskega doma v Matkah. Mladi v Matkah so dobili večnamensko igrišče, v teku pa je akcija za novih 38 telefonskih priključkov. Seveda pa imajo

tako kot v drugih krajevnih skupnostih tudi tu težave. Največja je, da združni dom v Šeščah vidno propada. Na seji so podelili tudi priznanja. Prejeli so jih Gasilsko društvo Šešče, Bojan Vedenik, Stefka Podobnik, Alojz Kreps in Anica Romih.

Med tednom so pripravili srečanje krajanov starih sedemdeset in več let, gasilsko tekmovanje za pokal KS Šešče, lokostrelski, šahovski in nogometni turnir.

T. TAVČAR

Andraž

Ob letošnjem krajevnem prazniku KS Andraž so pripravili več prireditev, zaključili pa so jih s slavnostno sejo skupščine in družbeno-političnih organizacij. O delu v KS je govoril na slavnostni seji predsednik sveta KS, Anton Mešič, ki je poudaril, da so pred dnevi končali z napeljavo telefona v 72 gospodinjstvih, 20 telefonskih priključkov pa bodo do konca leta napeljali v zaselek Lovše in sicer iz centrale Titovo Ve-

Gradijo gasilski dom

lenje. Druga letošnja pridobitev je vodovod. En vod, dolg 1200 m, bo rešil oskrbo z vodo petih domačij in novega gasilskega doma, drugi vod pa je iz Založ, ki bo v sosednjem zaselku Posevčnik oskrboval 13 gospodinjstev. Nadalje so končali letos tudi z ureditvijo pokopališča, novi gasilski dom pa bo kmalu dobil streho. Na seji so podelili bronasti priznanji OF, ki sta ju prejela Janko Jezernik ter Ivo Verdev, priznanji

KS pa sta prejela Franc Glavač st. in Anton Mešič.

V prihodnje jih čaka še veliko dela. Največja skrb je, da novi gasilski dom čim prej dobi streho, denar zbran s krajevnim samoprispevom pa bodo v celoti namenili za ta dom. Druga naloga je preureditev prostorov v združenem domu, poleg tega pa jih čaka še obnova cest itd. Na sliki:

T. TAVČAR

Grize

V Grizah je bilo že četrto leto zapored srečanje citrarjev, ki so se ga udeležili tudi najbolj znani umetniki na področju ljudske glasbe. Prišli in nastopili so Karli Gradišnik, Mira Omerzel-Terlep, Jasna Vidakovič, Miha Dovžan in drugi ljubitelji tega lepega instrumenta. Poleg starejših glasbeni-

Četrto srečanje citrarjev

kov pa je bilo letos tudi veliko mlajših, ki so šele začeli svojo glasbeno pot. Celotna prireditev, na kateri je nastopilo 38 posameznikov in 15 skupin, je trajala kar pet ur, srečanje pa se je končalo pozneje, kot je bilo sprva načrtovano, saj poslušalci kar niso hoteli izpustiti iz odra zadnje tri

nastopajoče Karlija Gradišnika, Mirana Kozoleta in Miha Dovžana.

Res škoda, da nimamo v Savinjski dolini več takšnih prireditev, saj je prav griško srečanje dokaz, da ljudje še vedno zelo radi prisluhnejo starim ljudskim melodijam.

P. Dežnikar

Gomilsko

Krajin KS Gomijsko so se konec junija na referendumu odločili o uvedbi krajevnega samoprispevka. Udeležba na glasovanju je bila 91,52 odstotna, »za« referendum pa je glasovalo 61,98 odstotka krajanov. Na posameznih referendumskih mestih so za referendum glasovali takole: Gomijsko,

Referendum uspel

Gasilski dom 59,9, Gomijsko, Praznik 83,5, Gomijsko, Režana 66,1, Grajska vas, Gasilski dom 49,3, Selo 58,1, Grajska vas, Kamnolom 34,8, Šmatevž 52,5 in Zakl 81,8 odstotka.

Samoprispevek bodo pričeli plačevati 1. avgusta letos in ga bodo plačevali pet let. Največ de-

narja, okrog 60 odstotkov, bodo porabili za izgradnjo mrliške veže, 25 odstotkov za izgradnjo telefonskega omrežja, 15 odstotkov za komunalne potrebe in ostalo za vzdrževanje objektov družbenega pomena.

T. TAVČAR

Mlekarski bojkot

Nezadovoljni proizvajalci

Vlado Svet

Ivica Grenko

Marjan Ribič

Za nami je prvi mlekarski bojkot, s katerim so slovenski proizvajalci mleka izrazili že dolgoletno nezadovoljstvo in opozorili na neurejene odnose in delitvena razmerja, ki kmata vedno bolj potiskajo v nezavidljiv položaj. Nekaj mnenj smo ob tej vseslovenski akciji zabeležili tudi na našem področju, konkretno v prebolski krajevni skupnosti.

V Kaplji vasi smo se najprej pogovarjali z **Vladom Svetom**, ki je največji proizvajalec mleka v vasi in kjer imajo tudi vaško zbirnico. Na vprašanje kako gleda na vse te probleme, pa nam je povedal: »Prav gotovo to bojkotiranje ne pomeni veliko, vendar pa bomo na ta način vsaj opozorili na vsa neskladja, ki smo jim priča v kmetijstvu. Naše delo je slabo cenjeno in zato je že skrajni čas, da ga začne družba drugače vrednotiti. Potrošniki, ki mleko kupujejo, marsikdaj ne vedo, koliko od tega dobimo proizvajalci. Jezijo se na nas, v resnici pa so delitvena razmerja od cene mleka popolnoma v nasprotju z logiko, saj mi kot proizvajalci dobimo komaj 30 %, ostalo pa mlekarna, trgovina in malenkost zadruga. V naši zbirnici zberemo dnevno preko 600 l mleka, to pa je za vas kot za nas, kar lepa številka. Da-

nes tega mleka nismo oddali mlekarni, ampak smo ga razdelili svojim strankam in drugim brezplačno...«

Tudi **Ivica Grenko** je povedala, da so mleko razdelili, nekaj pa so ga predelali v sir, ki ga tudi sicer večkrat delajo in je že nekako družinska tradicija. Glede akcije neoddaje mleka mlekarnam pa je povedala: »Menim, da smo z njo že več let prepoznali, vendar bolj enkrat kot nikoli. Kmet bi moral dobivati tiso, kar mu pripada kot proizvajalcu, vendar smetano poberejo vsi drugi, ki pristavijo svoj lonček. To pa je tisto, kar nas postavlja v neenakopraven položaj. Upam, da smo s tem bojkotom vsaj opozorili na te razmere, če že drugega ne. Pozdravim to odločitev, hkrati pa mi ni vseeno, če zaradi našega bojkota niso dobili mleka bolni in otroci v mestih. Če pa je to tudi bilo, potem upam da ne zaman...«

In kaj pravi na vse to **Marjan Ribič** iz Latkove vasi, ki je po izobrazbi inženir kmetijstva, sicer pa navdse uspešen kmet in proizvajalec mleka. »Proizvajalci in nasploh mlekarska industrija je v katastrofalnem položaju. Mislim, da ta beseda ni pretežka, kajti stroški sploh ne dohitejajo prodajne cene mleka. Poleg tega pa smo povsem nezadovoljni z delit-

venim razmerjem, saj proizvajalci dobimo le 30 %, predelava — mlekarne 42 %, trgovina 27 % in nekaj malega zadruga. To je preračunano na 3,2 % tolišče na prodajno ceno. Pri nas doma oddamo dnevno 150 l mleka mlekarni, nekaj pa individualnim naročnikom. Ob tej akciji smo vsega razdelili, še posebno vesel pa sem bil ljudi iz blokovnih naselij Prebolda, ki so imeli tako možnost priti do nepredelanega mleka in spoznati njegovo kvaliteto. Mislim, da je akcija dobro uspela, saj celotna dolina ni oddala več kot 1600 l mleka, mlekarna pa ga je dobila le okrog 6 %. Zavedam se, da enodnevni bojkot ne rešuje problemov, vendar pa vsaj opozarja javnost na delitvena razmerja in s tem tudi razgalja ceno, ki je ne diktira proizvajalec, ampak tisti, ki so pristavili svojo skledo in iz nje zajemajo z bistveno večjo žlico kot mi kmetje...«

Tako torej kmetje, mi pa še dodajmo, da ob vsem tem neskladju in cenovnih ter delitvenih razmerjih najkrajše potegne potrošnik, ki mora odšteti že precejšen del svojih denarcev za to vsakodnevno dobrotno.

D. Naraglav
Foto: T. Škorjanc

Ptice in cvetje

Konjiček Vinka Čremošnika

Ko sem iskal devetinštiridesetletnega Vinka Čremošnika, orodjarja iz Ločice pri Polzeli, so mi v vasi povedali: »Naravnost po asfaltirani cesti ter nato levo in pridete do hiše, ki je odeta v cvetje, tam je doma.« Tako je tudi bilo. Našel sem lepo hišico, vso obdano s cvetjem, kjer je Vinko doma.

Vinko Čremošnik

ki so daleč naokoli poznani, da so pri njem vzgojeni.

Pred leti je aktivno deloval tudi v hortikulturnem društvu. S prijatelji so uredili botanični vrt v predelu Gorice na Polzeli, danes pa je zazidan. Takšno početje pa prizadevne hortikulturne boli. Tu so s čebelarji pustili nešteto udarniških, da bi polepšali videz svojega kraja — Polzele. Meni, da imajo prav oni zaslugo, da ima center Polzele takšen lep videz. Sedaj se pa zato toliko bolj posveča svojemu vrtu, ki mu že postaja

pretesen za vse ljubljence. Njemu se posveča in ga neguje. Tudi s škodljivci v njem ravna na svojstven način. Ko mu je pred leti začel v vrtu nagajati voluhar, se mu je na svojstven način postavil po robu. Nabavil si je goža, ki mu je lepo očistil vrt. Ko mu je začel primanjkovati dela, se je izgubil drugam in danes se s to nadlogo Vinko zopet ugonablja sam. V vrtu si je uredil tudi nekaj bazenov, kjer goji razno vodno cvetje — lokvanje, toda s tem si je nakopal še druge nevedčnosti — žabe.

Znebiti se jih namerava tako, da bo v vrt naselil posebno vrsto rač, ki mu bodo istočasno tudi v okras. Gre za posebne okrasne vrste: mandarinke in karolinke. Staknil je gojitelja takih rač v slovenskem primorju in čez mesec ali dva bo odšel ponje. Očistile mu bodo baze in ga rešile nadloge, istočasno pa bodo tudi okras. Vzgoja takih gosi pa bo dopolnilo ptičarstvu, saj še vedno goji razne eksotične vrste. Sedaj ima v svojih kletkah galebčke in zebcer, včasih pa so bili tu še kanarčki, ki jih je sedaj opustil.

Bogat rožni vrt in ptice so tako postali del njegovega življenja in marsikateri vrtnar bi mu lahko zavidal, mi pa mu želimo, da bi jih še naprej gojil z ljubeznijo.

I. J.

Bazen končno odprt

Ko že nihče ni več verjel, da bo prebolski bazen letos sploh odprt, so bili krajin v nedeljo toliko bolj presenečeni. Čeprav ni bilo že pred tedni napovedanega nastopa Jasne Zlokič, se je kopalna sezona pričela v sončnem vremenu. Vendar pa tako mladi kot starejši kopalci, slednjih je manj, niso zadovoljni. Moti jih visoka vstopnina, razumljivo, po-

grešajo ležalnike in stole, da o gostinski ponudbi ne govorim... Dušan Repovž, učenec OŠ v Preböldu pravi, da mu letos na bazenu ni preveč všeč. Še najbolj od vsega ga moti predvsem to, da človek nikjer ne more dobiti ležalnikov. Poleg tega pa je mnenja, da tudi vse ostalo, kar sodi k dobri ponudbi na bazenu »ne klapa.« Študenta Mateja Križnika

moti predvsem to, da lastnik Matjaž Zajc pušča v nočnih urah ob bazenu psa. Vsekakor pa ima vsaka medalja dve plati. Tako ima lastnik bazena še dovolj časa, da vse uredi tako, da bodo kopalci končno zadovoljni. Žal pa se dan po jutru pozna, kajne?

Petra Dežnikar

Kopanje, sončenje in zabava

190 otrok letovalo na Debelem rtiču

Na posnetku vzgojitelji, ki so srečno pripeljali naporno letovanje do vrnitve otrok na domove.

Debeli rtič, pionirsko republiko letovišče Rdečega križa, je tudi letos sprejelo 190 otrok iz žalske občine. Upravnik letovišča nam je ob obisku povedal, da so morali zaradi vedno večjega interesa pa tudi potreb zmanjšati število dni v eni izmeni. Tako v eni izmeni v izredno lepo urejenem letovišču, ki bi mu lahko dodali tudi naziv zdravilišče, lahko sprejemo osemsto otrok. Da v letovišču lepo skrbijo za čisto in urejeno okolje, je opaziti na vsakem koraku. Pa tudi življenje teče po natančno dogovorjenem programu, za katerega skrbijo prizadevni vzgojitelji.

Sicer pa je najbolje, da na kratko opišemo dan, ki smo ga skupaj preživeli na Debelem rtiču. Vstajanje ob sedmih je za marsikoga prezgodaj, vzgojitelji pa so neizprosni, so tarnali tisti, ki bi radi še spali. Pospravljanje postelje in sobe sodi v vsakodnevno ocenjevanje in tekmovanje. Po zajtrku sledi najbolj priljubljeno kopanje v morju, sončenje in zabava. Čeprav je bilo na vodni gladini precej alg, jih to ni preveč motilo,

otroški živčav je bil nepopisen. Večina vzgojiteljic je bila brez glasu, kar seveda ni nič čudnega, saj kot pravijo, morajo otrokom nenehno odgovarjati na tisoče vprašanj. Kako slastno sta fanta ob meni na plaži pospravljala kifeljc za malico je težko opisati. Po kosilu, za katerega otroci vedno radi izrečejo pohvalo kuharicam, sledi počitek, ki pa pri večini ni najbolj priljubljen. Vzgojitelji med počitkom neradi dovolijo motiti otroke s telefonskimi klici, žal pa nekateri starši tega nočejo razumeti, hudojujejo pa se celo otroci. Popoldansko kopanje se je pričelo z družabnimi igrami, ki jih je pripravil športni referent Ivan. Plavalna štafeta in maraton, vlečenje vrvi, v tej disciplini so bili Žalčani prvi, pa igre z žogo so seveda dvignili navijaško vneto, ptiči pa so se morali zaradi vrišča podati na odprto morje. Ko smo se vrnili z obale, je pri vhodu visel plakat, ki je vabil »folk« na večerni žur. »Včeraj je bil naš večer, pripravili smo bogat kulturni program,« so nam pripovedovali vzgojitelji Miran, ki je sicer izvr-

sten harmonikar, in Alenka, ki spretno ubira strune svoje kitare. »Vsak večer se kaj dogaja, dan je vedno prekratek in tudi teh deset dni bo kar prehitro minilo, so še dodali. To jim tudi verjamejo in da bi jih pri delu ne motili preveč, smo se odločili za slovo. Pedagoški vodja Peter Salamon se nam je zahvalil za obisk in sladkarije, ki so jim jih prinesli predstavniki Občinske zveze DPM in centra za socialno delo. Prav je, da otrokom, ki bi sicer ne okusili slasti morja, to omogoči družba. Žal nam je, da vseh ki bi želeli z nami, nismo mogli sprejeti zaradi finančnih težav. V občini Novo mesto za to poskrbijo delovne organizacije, seveda za otroke svojih delavcev, primer je vreden posnemanja,« je še dodal Peter Salamon.

Na Debelem rtiču je torej deset dni letovalo 190 otrok, med njimi je bilo tudi 35 rejencev, za katere so skrbeli delavci Centra za socialno delo in 30 otrok osnovne šole Ljuba Mikuž.

jk

Zabavne igre so najbolj priljubljene

Nizozemski turisti zopet v Preboldu

Kdor pravi, da je turistična dejavnost v preboldskem hotelu slaba, se močno moti. Skozi celo sezono so pri njih gosti iz Nizozemske, za katere je res lepo poskrbljeno. O dejavnostih, prireditvah, počutju gostov v Preboldu sem se pogovarjala s Hendriem Bloemendalom, človekom, ki ima še največ zasluga, da stvari potekajo kot je treba.

Sav. občan: »Kako se počutite v Preboldu?«

Hendrie B.: »Nimam pravega občutka. Zelo rad grem domov in rad se tudi vracam. Tu imam že kar precej dobrih prijateljev.«

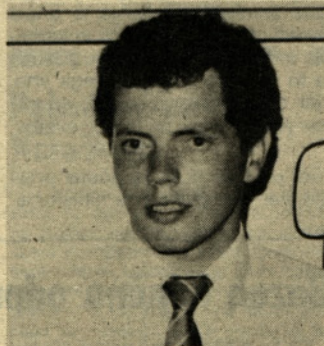
Sav. občan: »Lahko opišete program izletov in dejavnosti, ki so na voljo turistom?«

Hendrie B.: »Imamo dve skupini. Ena skupina stanuje v hotelu, druga v kampu. Glede na to, da turisti zelo radi kolesarijo, imamo v programu obisk jame Pekel, ogled Polzele, Celja... Z avtobu-

som jih peljem tudi v Ljubljano, obiščemo Potojnsko jamo, Rogaško Slatino, Ptuj. Seveda pa ni turista, ki bi prišel v Slovenijo in ne bi videl Logarske doline. Mlajši turisti, to so predvsem tisti, ki so v kampu, pa imajo organiziran izlet na Celjsko kočjo, zelo radi se vozijo s kajaki po Savinji. Igrajo tudi tenis, hodijo plavat v bazen, skratka menim, da se ne dolgočasijo.«

Sav. občan: »In kaj delajo gostje ob večerih?«

Hendrie B.: »Za razliko od drugih držav, ki se imajo za turistične, so pri vas vsi lokali ob 22. uri že zaprti. In tako ostane človek prepuščen samemu sebi, namesto da bi lahko sedel na teraso in kaj popil. Sicer pa je za naše goste dobro poskrbljeno. Imamo Slovenski večer, obišče nas Savinjski oktet iz Žalca, pride tudi Karli Gradišnik s svojimi citrami, seveda pa je na programu tudi večerni piknik, ki ga popestrimo z

Hendrie Bloemendal

družabnimi igrami... Mlajši gostje pa se pritožujejo, ker je disco odprt šamo ob koncu tedna. Ampak tukaj ne morem jaz narediti čisto nič.«

Sav. občan: »Kaj vas in vaše turiste v Preboldu moti?«

Peter Zupančič

Ste kdaj razmišljali, da bi se z enim od najmodernejših vojaških letal dvignili visoko v zrak in leteli s hitrostjo, ki prebije zvočni zid?

Peter Zupančič, vojaški pilot, je o tem sanjal že v osnovni šoli. Letala in divja hitrost, podajanje v nevarnost, vznemirjanje ob menjavanju višine, vse to mu je dajalo neznanstvo veliko moči, da je vztrajal.

Obiskala sem ga na Gomilskem, kjer je z ženo in otrokoma na dopustu. Ravno je urejal sadni vrt za hišo, ko sem prišla. In če ne bi ravno vedela, da je Peter vsak dan vojaški pilot, ne bi niti pomislila, da bi on to sploh lahko bil. Nič resno in strogo ne deluje, njegova živahnost in optimizem ga delata drugačnega človeka. In to Petrovo drugačnost vam bom v naslednjih vrsticah skušala prikazati.

Osnovno šolo je končal na Vrskem. Čeprav je bil izredno bister, pa pri učiteljih ni bil na dobrem glasu. Pravi, da je vedno rad kaj ušpičil in prav zato je imel težave z vedenjem.

Zanimivo je, da je Peter že takrat dobro vedel, kaj bi v življenju rad delal. Kljub maminemu nasprotovanju se je vpisal na letalsko gimnazij v Mostarju in bil po uspešno opravljenih zdravniških

Savinjčan, ki leti na Orlu

Peter Zupančič — vojaški pilot

pregledih tudi sprejet. O teh gimnazijskih letih je pripovedoval z veseljem, medtem ko se študija v Zadru in Titogradu ne spominja s prevelikim navdušenjem. Študij na letalski akademiji je izredno težak, Peter se je mnogokrat učil tudi po trinajst ur na dan. In ko je bilo študija konec, je dobil občutek tistega pravega notranjega zadovoljstva — začel je leteti. Njegovo prvo letalo v vojaški službi je bil Galeb, drugo pa Jastreb. Danes, ko manjka še nekaj dni da bo Peter Zupančič kapetan, pa leti na Orlu.

Zanimivo je bilo njegovo pripovedovanje o strahu pred letenjem. Pravi, da pridejo trenutki, ko človek enostavno čuti odpor, da bi sploh sedel v letalo. Vendar pa tudi takšne krize tako hitro kot pridejo tudi minejo in on s tem nima problemov. Z družino živi v Mostarju, a radi bi se vrnil v Slovenijo. Žena ne dobi službe, Mostar je izredno nečisto mesto, Peter pogreša športna igrišča, pogreša drobna opravila, s katerimi se človek zamoti na vrtu, v sadovnjaku... In prav zato nihče od Zupančičevih ne more in noče zamenjati savinjskega zelenja z betonskimi ulicami.

Na vprašanje, kako se gledajo pripadniki različnih narodnosti med seboj, se je glasno zasmel. »Prijatelji smo, za določene še vem ne, kaj pravzaprav so. Človek v zraku pri hitrosti 900 km na uro na niti pomisli ne, saj smo vsi skupaj kot velika družina, ki jo povezuje veselje do letenja. Vendar pa je vsako leto manj Slovencev, ki se odločajo za poklic vojaškega pilota, pa tudi kriteriji za sprejem so izredno strogi.« Vidi se, da ima Peter letenje izredno rad. Izredno pravim zaradi tega,

ker kljub temu, da je njegov mesečni dohodek razmeroma nizek, še vedno vztraja. Rad pa ima tudi družino. Skoraj ves čas pogovora je imel na kolenih sina Matija, hčeri Brini pa je potrpežljivo pobiral igrače. In ko je bilo treba odgovoriti na kakšno »sumljivo« vprašanje, je pogledal proti ženi, ki je kuhala ribezov sok. Dopolnjevala sta se pri razmišljanjih in prav tu človek opazi tisto pravo spoštovanje, ljubezen, ki je potrebna, da sta dva srečna. V teh dneh pa sta še bolj srečna Matija in Brina, saj se lahko pred hišo igrata, na mivki delata tortice, v Mostarju pa je vse tako zelo drugače. Čeprav imajo tudi tam že veliko prijateljev, pa bi se radi za stalno vrnili domov. Petrova žena pravi, da ni navajena živeti tako, kot živijo ženske v Mostarju. Ne nosi dolgih halj, ne hodi z navijalkami v trgovino, ne peče na ma-

sti... In če Peter ne bo dobil službe kje bliže, bo prišla sama z otrokoma. »Matija bo tukaj hodil v šolo,« zatrjuje.

Medtem, ko smo klepetali, je bil ribezov sok že kuhan, čakal je Petra, da ga bo nailil v steklenice in zaprl. Saj veste, v nobeni mostarski trgovini ne prodajajo takšnega.

Ko sem na koncu Petra še fotografirala, se je Matija hitro postavil zraven. »Mali vojaški pilot,« sem dejala v smehu. Mogoče pa bo Matija res kdaj letel s hitrostjo 1500 km na uro in tako v podvigih in junaštvu prehitel očka?

In čisto na koncu: če bi vsepovsod vladalo takšno spoštovanje, optimizem in volja do dela kot pri Zupančičevih, potem bi bili pa res idealna družba.

Petra Dežnikar

Z glasbo po svetu

Zdomstvo Ivana Zalokarja-Hajni

Ivan Zalokar-Hajni, kot ga kličejo prijatelji, zlasti glasbeni, iz Ulice Heroja Staneta v Žalcu že šest let dela kot zdomec v Švici. Njegovo zdomstvo pa je posebne vrste. V Švici, Avstriji in Južni Nemčiji nastopa kot harmonikar, v začetku je to bilo pri nekem avstrijskem ansamblu, zadnja štiri leta pa ima svoj ansambel. Z njim je izdal že vrsto samostojnih plošč in kaset. Na njih so pretežno lastne skladbe ali pa prirejene slovenske melodije, ki gredo rade v uho. Med dvema nastopoma se je mudil doma v Žalcu, kjer živi njegova družina. Pa smo z njim pokramljali in povedal nam je vrsto zanimivosti o svojem zdomstvu in glasbenem udejstvovanju nasploh.

Ivan Zalokar

Pred enaindvajsetimi leti je prišel iz rodne Vrha nad Laškimi v Žalec in se kmalu vključil v ansambel Veseli hmeljarji, kjer je raztegoval meh polnih šestnajst let. Bolj kot s svojim poklicom vodovodnega inštalaterja in instalaterja centralnih kurjav je že tedaj živel z glasbo. Pred šestimi leti pa je stopil na poklicno glasbeno pot. K svojemu ansamblu ga je zvalil v Švico sedanji trobentač Avsenikovega ansambla Jože Ba-

lažič, ki je imel v Basselu v Švici svoj ansambel. Igral je v njem, pozneje še v nekem avstrijskem ansamblu, leta 1985 pa je pričel na svoje. Ustanovil je lastni ansambel, ki ga je imenoval HEINI KVINTET. V njem nastopajo trije slovenski glasbeniki in dva Avstrijca, igrajo pa zvečina slovensko in avstrijsko ljudsko glasbo, pretežno pa viže, ki jih Ivan napiše sam. Na svojih številnih nastopih izvajajo polovico slovenskega melosa, četrt avstrijsko-nemške ali švicarske narodne glasbe in četrt moderne zabavne glasbe, ki je pač v danem trenutku najbolj priljubljena. Alpska muzika, kot jo popularno imenujejo v Švici, Avstriji in Južni Nemčiji, kjer nastopajo, je tod najbolj popularna.

Njej so pridali še slovensko vokalno izvedbo, saj z njimi nastopajo pretežno slovenski izvajalci.

Največ je z njimi nastopal doma že dobro znan Braco Koren. Publiko, za katero igrajo na svojih nastopih, ima rada slovensko glasbo, zato ni nič čudnega, da so svojo švicarsko publiko kar naučili prepevati našo narodno:

»Mi se imamo radi« ali pa Avsenikovo »Slovenijo«, ki sta tako rekoč nepogrešljivi na vsakem njihovem nastopu. Pri svojih nastopih dobro sodeluje s Kamniškim kvintetom, ki tudi nastopa v Švici.

Vabijo ga pa k sodelovanju tudi razni avstrijski ansambli, saj je na njihovem področju slovenski melos nepogrešljiv. K temu pa pripo-

morejo tudi naši delavci na začasnem delu v Švici, saj njihove nastope pogosto spremljajo v narodnih nošah, kjer ansambel nastopa. Zgledno je sodelovanje z njimi, saj jim tako v tujini pričara saj delček domovine, kar pa domača švicarska publika zelo ceni.

Tako postajajo pravi ambasadorji glasbe.

Povezuje pa se tudi s klubi naših delavcev v tujini in jeseni bo pričel s poučevanjem igranja na diatonični harmoniki pri klubu Triglavl v Stuttgartu.

Takšno profesionalno delo pa zahteva mnogo utrujajočih potovanj, saj je med nastopanjem stalno na poti. Sledijo pa še vaje in nastopi. Kadar pa mu čas le dovoli, skoči domov v Žalec, kjer živi njegova družina, ki pa je tudi glasbeno usmerjena. Mlajši sin pogosto nastopa z njim kot kitarist, starejši pa je študent glasbe na konservatoriju v Ljubljani.

Ko sem ga pobaral, koliko bo še trajalo takšno zdomstvo, se je nasmejal in odvrnil, da toliko časa, kot mu bo zdravje služilo in ga bo publika sprejemala s takšnim navdušenjem kot sedaj. Pri tem pa poudarja, da nikoli ne pozablja na družino in je vedno z njo v stiku, saj mu mnogo pomeni, vpliva pa tudi na glasbeno ustvarjanje, kateremu se je zabil.

I. Jurhar.

Mojca Voh ima najboljši servis

Najbrž le dobri poznavalci odbojke vedo, da je bila Mojca Voh, naše gore list, sicer pa članica državne reprezentance, na kvalifikacijskem turnirju za evropsko prvenstvo v Španiji proglašena za najboljšo serviserko. Mojca Voh je športno pot pričela v šempeterskem klubu, nato pa je uspešno nadaljevala pri Palomi Brniku v Mariboru. Sicer pa je Mojca tudi uspešna študentka, saj je absolventka Višje agronomske šole v Mariboru. Na bližnjem evropskem prvenstvu ji seveda želimo tudi tako uspešen servis.

zmaga v kvalifikacijah pa daje precej upanja na evropskem prvenstvu.

Smučarski skoki tudi poletni

Smučarski skoki niso samo zimska smučarska panoga, tako so tudi letos ob prazniku rudarjev v Titovem Velenju pripravili skoke na 70 metrski plastični skakalnici in nočno skakalno prireditev na 50 metrski skakalnici. V hudi mednarodni konkurenci so nastopili tudi hrabri fantje iz Savinjske doline: brata Debelak, Verdev in Jerman. Tokrat se je v tej eliti najbolje izkazal Janez Debalak, ki prav sedaj končuje svojo vojaško obveznost in se že pospešeno pripravlja z bratom Matjažem na zimske skakalne prireditve. Upajmo, da nas bodo ti junaki tudi letos navduševali s svojimi rezultati.

L. Korber

Pokal občine Žalec LD Braslovče

V okviru praznovanja krajevne praznika KS Gotovlje je privedila Lovska družina Žalec pri lovskem domu na Rinki tekmovalje v streljanju na glinaste golobe, srnjaka in divjega prašiča za pokale KS Gotovlje in pokal občine Žalec. Tega meddruštvenega tekmovalja se je udeležilo osemnajst ekip in osem posameznikov, med njimi tudi ekipa lovcev iz Šmihela na Koroškem. Pokal KS Gotovlje je osvojila LD Škale s 607 točkami pred LD Braslovče (598 točk) in LD Tabor (580 točk). Pri posameznikih je bil najboljši Jože Žgank LD Žalec z 223 točkami.

V tekmovalju za pokal občine Žalec pa je zmagala LD Braslovče s 598 točkami pred LD Tabor (580 točk) in LD Žalec I. (575 točk). Pri posameznikih je bil ra-

vno tako najboljši Jože Žgank (223 točke). V razstreljevanju je bil zmagovalec gost iz Avstrije — Veno Kraut, LD Šmihel na Koroškem.

Vodja šmihelske ekipe Stanko Kraut nam je po tekmovalju povedal, da zelo radi prihajajo na srečanja v Žalec, saj so tokrat že osmič tukaj. Udeležbe se tudi love na srnjaka in prihajajo kot pravi lovci, ne kot turisti. Za povračilo pa povabijo žalčane na društveni lov v Šmihel. Prav radi bi se odzvali še kakšnemu drugemu povabilu, saj Šmihelčani sodelujejo z našo občino še na drugih področjih, kot je pevsko društvo in amatersko gledališče.

Roman Cirej — LD Braslovče prejema priznanje

315 udeležencev v atletiki

Občinskega sindikalnega tekmovalja v atletiki, ki je bilo na atletskem stadionu v Žalcu, se je udeležilo 315 udeležencev iz 28 organizacij združenega dela in drugih organizacij. Mlajši člani 100 m: 1. Šlogar (Ferralit) 11,77, 2. Bobek (Agrina) 12,81, 3. Kozar (Juteks) 12,84; 1000 m: 1. Naraks (Agrina) 2:53,2, 2. Lešnik (Obrtniki) 2:57,3, 3. Kekec (Obrtniki) 2:59,6; daljava: 1. Šlogar (Ferralit) 639 cm, 2. Jakopovič (Juteks) 609, 3. Bombek (Agrina) 587; krogla: 1. Božič (SIP) 11,43, 2. Posedel (Agrina) 11,23, 3. Šertel (Elektro) 11,11; ekipno: 1. AIP Šempeter 2468 točk, 2. Agrina 2192, 3. Juteks Žalec 1952 točk. Mlajše članice 60 m: 1. Kramar (TT Prebold) 9,07, 2. Vincekovič (Agrina) 9,18, 3. Čretnik (VIO) 9,48; 300 m: 1. Vincekovič (Agrina) 51,0, 2. Ivanc (SIP) 51,82, 3. Blatnik (VIO) 53,03; daljava: 1. Ambrož (VIO) 431, 2. Blatnik (VIO) 402, 3. Kramar (TT) 400; krogla: 1. Hrnčič (SIP) 9,66, 2. Cotic (SIP) 9,20, 3. Grumič (TN Polzela) 8,21. Ekipno: 1. SIP Šempeter 2618, 2. VIO Žalec 1974, 3. TT Prebold 1692. Starejši člani 60 m: 1. Dimič (Hmezad) 7,91, 2. Stergar (SIP) 8,05, 3. Kodre (SIP) 8,41; daljava: 1. Dimič

(Hmezad) 519, 2. Zohar (Aero) 452, 3. Račnik (SIP) 451; 600 m: 1. Stergar (SIP) 1:44,1, 2. Urankar (Ingrad) 1:46,9, Kodre (SIP) 1:49,8; krogla: 1. Plazovnik (Juteks) 10,41, 2. Mehtig (Ferralit) 9,93, 3. Pavlovič (Juteks) 9,71. Ekipno: 1. SIP Šempeter 2685, 2. Aero Šempeter 1695, 3. Juteks Žalec 1230. Starejše članice 60 m: 1. Vindiš (TN Polzela) 9,29, 2. Žuža (TT Prebold) 9,81, 3. Bažič (TN Polzela) 10,02; daljava: 1. Bažič (TN Polzela) 381, 2. Borinc (SO) 365, 3. Krnjak (SIP) 326; ekipno: 1. TN Polzela 1370, 2. TT Prebold 1119, 3. SIP Šempeter 739. Veterani 60 m: 1. Herič (SO Žalec) 9,09, 2. Vodušek (Sigma) 9,18, 3. Jesenek (Obrtniki) 9,26; daljava: 1. Vodušek (Sigma) 441, 2. Kujan 409, 3. Rogelj (oba Obrtniki) 398; 600 m: 1. Kek (Juteks) 1:46,9, 2. Dobovičnik (Obrtniki) 1:55,9, 3. Košir (DEM) 1:56,6; krogla: 1. Lešnik (Elektro) 10,17, 2. Gomišek (Sigma) 8,42, 3. Kralj (SIS) 8,16. Ekipno: 1. OOS delavcev pri obrtnikih 2063, 2. Juteks Žalec 1877, 3. Sigma Žalec 1614 točk itd.

TONE TAVČAR

Sindikalne športne igre

Po programu sindikalnih športnih iger občine Žalec za leto 1989 bo v nedeljo, 30. julija 1989, organizirana športno-rekreativna aktivnost, planinske hoje. Zato vam vse občane, da na ta dan obiščejo eno od planinskih koč, in sicer dom na Homu ali kočjo na Bukovici ali planinski dom na Marija Reki ali planinski dom na Gori Oljki. Ob prihodu na planinsko postojanko se javite dežurnemu članu planinskega društva in oddajte svoje podatke.

Istočasno vas obveščamo, da bo plavanje za sindikalne igre na bazenu v Preboldu ob sobotah, 22. in 29. julija, ter 5. in 12. avgusta 1989 dopoldan od 9. do 12. ure. Prijavite se plavalnemu mojstru, ki bo takrat na bazenu.

Strelstvo

PRAZNIK KS BRASLOVČE

V počastitev praznika KS Braslovče je domača strelska družina pripravila tekmovalje v streljanju z vojaško puško, na katerem je bil dosežen tudi neuradni slovenski rekord, ki ga je dosegla ekipa Celja /Jager, Jeram, Frece/ z 554 krogi, ki so pomenili tudi zmago tekmovalja. Drugo mesto je osvojila ekipa SD Žalec — Juteks (Melanšek, Škodnik, Smrkolj). Najboljši posameznik je bil Slavko Frece iz Celja.

ŠPORTNE IGRE HMEZADA

Na strelišču v Žalcu so se pomerili delavci SOZD Hmezada in sicer s širšega območja Slovenije. Ekipno je zmagala Strojna Žalec — 439 krogov, druga je bila Mlekarna Arja vas z 363 krogi in tretja KZ Savinjska dolina z 343 krogi. Pri ženskah je bila najboljša ekipa Strojne Žalec (264 krogov), druga KZ Drava Radlje 213 krogov in tretja Jata Zalog.

Pri moških posamezno je bil najboljši Rudi Krajnc — Strojna s 157 krogi, pri ženskah pa Marija Flego — Strojna 152 krogov.

SREČANJE DAVKARJEV

Delavci občinske uprave za družbene prihodke Žalec so bili organizatorji 8. tovrstnega srečanja, na katerem so se pomerili v družabnih igrah, odbojki, kegljanju in streljanju. V streljanju so se pomerili na strelišču v Žalcu, ekipno je zmagala Sevnica (234 krogov) pred Mozirjem (199 krogov) in Žalcem (191 krogov). Ženske ekipno: 1. Sevnica (179 krogov), 2. Krško (155 krogov) in 3. Žalec (135 krogov). Pri moških je bil posamezno najboljši Slemenšek iz Sevnice (84 krogov), pri

ženskah pa Kozmus iz Krškega (74 krogov).

PRVENSTVO JUGOSLAVIJE Z VOJ. PUŠKO

Na strelišču SD Metalac v Boru je potekalo 44. prvenstvo Jugoslavije v streljanju z vojaško puško, na katerem je nastopilo 24 članskih ekip in 25 posameznikov. Žalsko ekipo so sestavljali Smrkolj, Škodnik in Melanšek, posamezno pa se je tekmovalja udeležil še Alojz Klovar. Ekipa Žalca je osvojila 13. mesto, v njej pa je bil zelo dober Mladen Melanšek, ki je posamezno osvojil odlično sedmo mesto s 184 krogi.

Prvo mesto je nepričakovano osvojila ekipa Lučkega radnika z Reke, ki je nastreljala 547 krogov. Posamezno je zlato medaljo osvojil Veljko Horvat Metalec Subotica z 192 krogi.

Ekipi SD Juteks Žalec so pri udeležbi pomagale DO: Juteks, VIO, Coca-cola — polnilnica Žalec, Mlekarna Arja vas in Hmezad Gostinstvo Žalec.

PRVA REPUBLIŠKA LIGA — MK PUŠKA

Na strelišču v Rečici pri Laškem se je končalo 2. kolo prve republiške lige za MK puško, na katerem je sodelovalo 18. ekip. Največ uspeha je imela ekipa SD Kamnik, od koder je bil tudi najboljši posameznik Repič, drugo mesto je osvojila ekipa Juteksa Žalec z novim občinskim rekordom (737 krogov), tretje mesto je pripadlo ekipi Kovinarja iz Štor. Ekipa Slavko Šlander iz Šempetra je bila s 609 krogi četrta.

J. Pukmajster

Stenski koledar 1990

Pred kratkim nam je iz celjske Cinkarne oz. njihove tiskarne prišel v roke stenski koledar Kitajska — »Zhongguo« ali »Dežela sredine«, ki ga je založil preboldski jamarjski klub. S tem koledarjem se že sedmič zapovrstjo pridružuje založnikom tovrstnih edicij in vnaša v naš prostor zanimivo, poučno ter vsestransko uporabno publikacijo, ki je ob dogodkih, ki smo jim priča sedaj na Kitajskem, še zelo aktualna.

Za razliko od prejšnjih let in koledarskih izdaj ta nima nobene neposredne zveze z jamarstvom in krasom, ampak predstavlja svet, ki je še do včeraj bil manj znan širšemu krogu ljudi. Stenski koledar je neke vrste nadgradnja vseh dosedanjih prizadevanj na področju založniške dejavnosti, hkrati pa tudi nadaljevanje poti za financiranje njihove jamarjske de-

javnosti, ki bi jih še bolj približala evropskemu in svetovnemu jamarstvu.

Preboldski jamarji računajo, da bodo po njihovem koledarju, ki na 13 slikah in s tekstom pod njimi ter na zadnji strani prikazuje to skrivnostno deželo, ki sedaj polni časopisne stolpce, radijske in TV programe, radi posegali na ši kolektivni, zasebniki in posamezniki in s tem prispevali svoj delež k obeležitvi 100-letnice slovenskega jamarstva in 20-letnice preboldskega kluba. Pa še to velja povedati, da bodo tisti, ki bodo koledar naročili prej, zanj odšteli bistveno manj kot ob koncu leta. Do konca junija je cena 25.000 dinarjev, potem pa se bo prilagajala inflacijski stopnji. Jamarji pričakujejo vaše razumevanje in pomoč, vi pa tako in tako ne želite biti brez koledarja. Mar ne?

—ov—

Dežurstvo na vodovodu

Dežurni monter za popravilo na glavnih vodih v občini Žalec:

od 24. 7. do 31. 7. 1989 Tone Jager, Prebold 62/a, tel. 723-097
od 31. 7. do 7. 8. 1989 Jakob OLIP, Pongrac 21
od 7. 8. do 14. 8. 1989 Bogdan PANTNER, Polzela 209
od 14. 8. do 21. 8. 1989 Marko DOLINAR, Griže 35
od 21. 8. do 28. 8. 1989 Vlado ŠUPER, Velika Pirešica 5/e
Opomba: dežurni se nahaja v DO Komunala od 12. do 12.30 le v času prostih dni (sobota, nedelja, prazniki), ob delavnih popoldne pa je doma. Sporočila lahko oddate v nabiralnik pri sedežu DO Komunala.

ZAHVALA

Ob nenadni in nadvse boleči izgubi našega moža, očeta in zeta

Petra Kača (1941—1989)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, njegovim in našim prijateljem, sodelavcem, sosedom in znancem. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, izrazili sožalje, mu poklonili toliko lepega cvetja in ga tako številčno pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo IGM Gradnja Žalec za vso pomoč. Zahvaljujemo se duhovnikom, pevcem, govornikom in Združenju šoferjev in avtomehaničev Žalec za lep poslovilni pogreb.

Njegova družina

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Marjana Lapuha s Polzele

se zahvaljujemo domačemu zdravniku za pomoč v času bolezni, pevcem, govorniku in g. župniku za opravljen obred. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste darovali cvetje, pokojnika spremljali na zadnji poti in nam kakorkoli pomagali ter sočustvovali z nami v najtežjih trenutkih.

Žena Anica, hčerka Marjanca z družino, brat Jože in sestra Ida z družinama ter ostalo sorodstvo

Ne jokajte ob mojem grobu, le tih k njemu pristopite, spomnite se, kako trpel sem, in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, ata in starega ata

Jožeta Turnška iz Podvrha pri Braslovčah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, hmeljarskim starešinam, kolektivom Hmezada-DO Kmetijstvo Vrbje, TZO Braslovče in Agrine iz Žalca in tovarišicam iz vrta Prebold, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje, nam kakorkoli pomagali in izrazili sožalje.

Zahvaljujemo se dr. Cukjatiju, patronažnim sestram in zdravnikom ZD Žalec za lajšanje bolečin kot tudi pevcem, duhovniku za opravljen obred in govornikom za poslovilne besede.

Žalujoči: žena Mari, hčerki in sin z družinami

V SPOMIN

Ivanki Hriberšek s Polzele.

Je cvetja veliko, še več je solza, in če solze bi pomagale, bi mnoge oči pri tebi mama, dan in noč jokale.

Prej bodo morja usahnila, kot bo naša misel nate pozabila. Veš mama, radi te imamo!

Premajhne so reke, preplitka so morja, da videla bi se žalost, ko nas je zapustila tvoja močna življenjska volja.

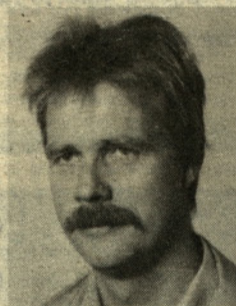
Hvala vsem, ki še vedno svečko ali šopek cvetja v spomin ji poklonite.

Sinova: Zdenko in Jože

Nevenka in Franci

Nevenka Petruška

Franci Zupanc

Takorekoč na pragu poletja nas je kot strela z jasnega zadela vest o prometni nezgodi, v kateri sta življenji izgubila Nevenka Petruška in Franci Zupanc. Smrt je neusmiljeno zarezala v družinska ognjišča in iz njihovega objema iztrgala očeta in mater, v tovarni pa smo izgubili uspešna in dobra sodelavca, jamarji pa aktivna in predana člana, ki sta vrsto let sooblikovala delo in življenje naše jamarjske organizacije.

Človek težko verjame, da je korak od življenja do smrti tako kratek, krut in boleč. To je resnica, ki ji vsak dan zremo v oči. Ni daleč, ko smo skupaj kovali in delali načrte za praznovanje našega jamarjskega jubileja, saj sta bila vpeta v naše raziskovalno delo, se skupaj z nami veselila novih odkritij in podvigov ter dajala svoj prosti čas in moči za doseganje velikopoteznih ciljev, ki so glas o naši jamarjski organizaciji ponesli daleč v svet.

Nevenka Petruška se je kot mlada inženirka TT Prebold zapisala tudi naši jamarjski dejavnosti, ki je izpolnjevala njen prosti čas. Pri delu je bila vestna, natančna pa tudi strojna in varčna. Pred desetimi leti je prevzela zahtevno in odgovorno delo blagajnika kluba. Čas se ji je vse prehitro iztekel, z njim pa tudi neusahljivo ustvarjanje, ki ga je izžarevala na de-

lovnem mestu, pri gradnji hiše in povsod, kjer je bila potrebna, zlasti pa pri vzgoji sina Nikija.

Franci Zupanc je bil v družini tistih, ki ljubijo in spoštujejo naravo pa tudi dejavnost, ki je v nenehnem boju z njo. Pasti, prežeče v globinah podzemlja ga niso odvrnile od podvigo. Vedno se je vračal kot zmagovalec, pasti na cesti pa se ni mogel izogniti in vsega je bilo v hipu konec.

Celih osemnajst let je bil pred naravnemu bogastvu temnih, vlažnih in nepozabno lepih podzemskih kraških prostorov. Zadnje čase so ga gradnja hiše, študij in delovne obveznosti odtegovali od novih jamarjskih podvigov, vendar se ni odpovedal izpopolnjevanju v jamarjskem znanju. Nepozabni so ostali spomini na potovanja po Darwinovih Galapaških otokih, pa po tropskem gozdu v ekvadorskem Orientu, na Boso in Savino jamo, na osvajanje Klemenškovega pekla, Brezna presenečen in Snežno jamo na Raduhi...

Tako bo sedaj naš 20-letni jubilej in 100-letnica slovenskega jamarstva ostala brez vaju zavita v tančico žalosti in spomina na vaju prispevek, ki sta ga dala slovenskemu in jugoslovanskemu jamarstvu v letih aktivnega in plodnega dela v kraju pod Žvajgo.

D. Naraglav

Iz miličnikove beležnice

Prometne nezgode

Dne 11. junija 1989 ob 4.05 se je na lokalni cesti Griže—Žalec zaradi neprimerne hitrosti smrtno ponesrečil voznik os. avtomobila CE 216—878, Marjan SMOGAVC.

Nepravilno prehitavanje voznice os. avtomobila MB 217—410 Renate RAIŠP je botrovalo prometni nezgodi na magistralni cesti v Črnovi, pri čemer je italijanski državljan zaradi preprečitve trčenja zapeljal z vozišča in se prevrnil v potok Pirėšica. V nezgodi je nastala materialna škoda v višini 150 milijonov dinarjev, zgodila pa se je 15. junija ob 13.45.

Dne 18. junija ob 13. uri se je na magistralni cesti v Črnovi pripetila še ena prometna nezgoda zaradi neprimerne hitrosti, povzročil pa jo je voznik os. avtomobila CE 190-102, Rudolf KLETEČKI, v njej pa so se tri osebe laže poškodovale.

Dne 7. junija se je ob 21. uri v Andražu voznik kolesa z motorjem Mirko REPOTOČNIK zaradi vinjenosti vozil po levi strani vozišča in povzročil nezgodo, v kateri je bil sam laže poškodovan.

Dne 1. junija je ob 7.35 voznica kolesa z motorjem Polona JANEŽIČ nepravilno prečkala nezavarovan železniški prehod, saj se ni prej prepričala, če ga lahko varno prečka in jo je pri tem zadel vlak. Zaradi hudih poškodb so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

Dne 2. julija ob 18.25 je prišlo do trčenja os. avtomobila MB 195—861 Eme MEDVEŠČEK in voznika kolesa z motorjem Petra OPREŠNIKA, in sicer v Založah. V nezgodi sta se voznik kolesa z motorjem in njegova sopotnica Marija ŽERJAV hudo poškodovale. Zaradi poškodb je Marija Žerjav v bolnišnici čez nekaj dni umrla.

V tem mesecu je pričelo veljati zakonsko določilo o obvezni uporabi čelad pri vožnji s kolesi z motorji. Miličniki opažajo, da sicer večina voznikov čelade ima, ne uporablja pa jih pri vožnji. Zato opozarjajo, da naj le upoštevajo določbe predpisov, saj so varnostne čelade namenjene njihovi varnosti in zmanjšanju posledic pri prometnih nesrečah.

Kazniva dejanja

K. K. s Polzele je dne 30. junija v prodajalni Savinjka v Žalcu ukradel meso, pri čemer so ga zalotili trgovci in bo zato moral pred sodnike.

Mladoletna A. A. in A. Z. sta dne 19. junija našla pod predpažnikom ključ stanovanja Antona KREVELA iz Žalca in iz njega odnesla za okoli 70.000 dinarjev prehrabnih artiklov.

V noči na 18. junij sta mladoletna M. M. in I. M. ukradla Mariji AŽMAN iz Braslovč dve dirkalni kolesi in jo s tem oškodovala za 14.000.000 dinarjev.

O. B. je dne 16. junija na oddelku konfekcije v žalski Nami nameravala brez plačila odnesti ženski bluzon, vendar jo je podajalka dohitela na avtobusni postaji in ga vrnila na prodajno mesto.

G. M. se je 10. junija z osebnim vozilom hotel izogniti kontroli patrolje milice v Grižah, saj na znak rdeče luči ni hotel ustaviti svojega vozila. Z nezmanjšano hitrostjo je odpeljal naprej, nato pa na Postaji milice v Žalcu prijavil krajo svojega avtomobila. Zaradi kaznivega dejanja krive ovadbe bo moral zadevo pojasniti še na sodišču.

zavarovalnica triglav

ZAVAROVANJE AO IN AO — PLUS

AO

ZAVAROVANJE AVTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI

S tem obveznim zavarovanjem avtomobilske odgovornosti zavarujemo škode, ki jih s svojim vozilom povzročite drugim udeležencem v prometu.

AO — PLUS

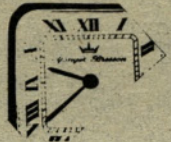
ZAVAROVANJE VOZNIKA IN SVOJCEV V MOTORNEM VOZILU ZA ŠKODO ZARADI TELESNIH POŠKODB

Nudi zavarovanje vsakokratnega voznika in njegovih svojcev — potnikov za poškodbe, nastale v prometni nezgodi, za katero je odgovoren voznik sam.

V primeru prometne nezgode so voznik — povzročitelj in njegovi svojci, ki so bili v vozilu in so utrpeli telesne poškodbe, upravičeni do odškodnine.

Zavarovanje AO — PLUS lahko sklenete ob registraciji vozila ali kadarkoli med letom.

Oglasite se pri zavarovalnem zastopniku, v organizacijski enoti Zavarovalne skupnosti Triglav ali pri referentu za sklepanje zavarovanj v vaši delovni organizaciji.

NOVO!
Ekspres izdelava
vseh vrst ključev

URARSTVO — POLAJŽER

Šlandrov trg 19 Žalec

- prodaja ur
- velika izbira pasov za ure
- popravila vseh vrst ur

**ZLATARSTVO
KRAGL
ŽALEC**

Tradicija treh generacij

- predelava starega zlata
- izdelava po naročilu
- graviranje
- odkup starega zlata

namo

Veleblagovnica Žalec

Prodajni center Levec

od 31. 7. do 12. 8. 1989

do 40%

sezonsko znižanje cen poletnih oblačil:

V avgustu

Zvezki, pisala, torbe, ravnila . . .

za našega šolarja na akcijskem pultu

Veleblagovnice Žalec

obvestila
obrestne mere
novosti

Novi-višji mejni zneski pri poslovanju s čeki in hranilno knjižico

Tekoči račun

- spodnji mejni znesek na čeku je 100.000 dinarjev
- zgornji mejni znesek čeka za plačilo blaga in storitev je 2.000.000 dinarjev
- zgornji mejni znesek za dvig gotovine v enotah Ljubljanske banke je 2.000.000 dinarjev, drugje pa 800.000 dinarjev.

Hranilna knjižica

- s hranilne knjižice na ime lahko v enotah Ljubljanske banke dvignete vse svoje prihranke
- v enotah drugih bank in na pošti je možno dvigniti dnevno do 2.000.000 dinarjev, več pa na podlagi primerjave stanja z matično enoto.

ljubljska banka

Pravi naslov
za denarne zadeve

FOTOKRONIKA

Otroška tombola — Krajevna organizacija društva prijateljev mladine v Žalcu je pripravila več aktivnosti za najmlajše. Med zelo uspešnimi prireditvami je bila otroška tombola, ki so jo pripravili v telovadnici žalske osnovne šole.

T. T.

V prejšnji številki smo poročali, da so na Polzele odprli zasebno prodajalno čevljev, sedaj pa je Jelka Žafran odprla zasebno prodajalno s tekstilom. Prodajalna je lepo urejena, v njej pa prodajajo metersko blago, posteljino konfekcijo in drugo. Na sliki: del zasebne prodajalne Jelke Žafran s Polzele.

T. TAVČAR

Neznani lastnik jeklenih konjičkov, ki samevajo in »krasijo« parkirni prostor pri Zavodu za načrtovanje v Žalcu, se očitno ne zaveda da ne krasijo mesta. In ker se ne zmeni za opozorila predlagamo, da zanje poskrbijo delavci Surovine.

jk

Da narava v svoji hudomušnosti ne pozna meja, se je prepričal Stane Jakše iz Žalca, ko je v svojem češnjevem nasadu naletel na pravo redkost — dva češnjeva ploda na enem peclju. Da je kaj takega res redkost, so mu zatrdili tudi njegovi sadjarski prijatelji, ki kaj takega še niso videli.

L. Korber

MERX

**ŠAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC**

**Šolske potrebščine,
torbe,
oblačila
in obutev za šolarje**

**smo vam že pripravili v naših
prodajalnah.**

Priporočamo se za obisk!

na vsakogar nekaj

v dolini zelenega zlata
ima zelena trgovina
veliko izbiro blaga

HMEZAD AGRINA

**TOZD MALOPRODAJA
ŽALEC**

tel.: 063/713-211

BLAGOVNICA AGRINA

ŽALEC

HIŠA

NAMENJENA

DOBRIM GOSPODARJEM

